

ការពន្យល់ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ

ជំពូកទី ១៤

នីតិវិធីដោះស្រាយបទល្មើសព្រៃឈើ

មាត្រា ៧៦.-

បទល្មើសព្រៃឈើជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចរិតពិសេសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។ រដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ក្នុងការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសព្រៃឈើ និង ចងក្រងសំណុំរឿងជូនតុលាការ ។

ការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើជាសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើគ្រប់ថ្នាក់នៅក្នុងរង្វង់ដែនសមត្ថកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

ប្រតិបត្តិការរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តស្របតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

• **បទល្មើសព្រៃឈើជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចរិតពិសេសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ :**

បទល្មើសព្រៃឈើមានចរិតដោយឡែកពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានការផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ឬ ពិន័យជាប្រាក់ ហើយពុំមានចែងនៅក្នុងបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌទូទៅឡើយ គឺជាបទល្មើសដែលមានចែងតែនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា នគរបាល យោធា កងរាជអាវុធហត្ថ ទោះបីជាបទល្មើសព្រៃឈើកើតឡើងក្នុងដែនដីក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនក៏ដោយ ក៏ពុំមានសិទ្ធិធ្វើការស្រាវជ្រាវ ស៊ើបអង្កេត និង កសាងសំណុំរឿងជូនតុលាការដូចបទល្មើសធម្មតាបានឡើយ ។ ការស្រាវជ្រាវបទល្មើសព្រៃឈើជាសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ។ ការចោទប្រកាន់អាចធ្វើទៅបានចំពោះបទល្មើសជាក់ស្ដែង ដែលអាចមើលឃើញ និង អាចប៉ះពាល់បាន នៅពេលបានជួបប្រទះជនល្មើសកំពុង ឬ បានធ្វើសកម្មភាពរួចហើយដូចជា: កាប់ឈើ អារឈើ រុករកផល អនុផលព្រៃឈើ កាប់ឆ្ការព្រៃ ដុតព្រៃ ដឹកជញ្ជូន ឬ ធ្វើសន្តិធិផល អនុផលព្រៃឈើ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ។

• **រដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ក្នុងការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសព្រៃឈើ និងចងក្រងសំណុំរឿងជូនតុលាការ :**

ដើម្បីទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវឆ្លងកាត់ការប្រឡង ហើយត្រូវធ្វើសច្ចាប្រណិធាននៅចំពោះមុខអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ។ មានតែមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ប៉ុណ្ណោះ ទើបមានសមត្ថកិច្ចចងក្រងសំណុំរឿងជូនតុលាការ ។ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលពុំទាន់បានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ មិនអាចធ្វើការចងក្រងសំណុំរឿងជូនតុលាការបានឡើយ ។

• **ការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើជាសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើគ្រប់ថ្នាក់នៅក្នុងរង្វង់ដែនសមត្ថកិច្ចរៀងៗខ្លួន :**

- មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើគ្រប់ថ្នាក់មានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម :
- **ស្រាវជ្រាវបទល្មើសព្រៃឈើ :** ត្រូវស្វែងរក តាមដាន ឃ្នាំមើល ស៊ើបសួរព័ត៌មានស្តីពីបទល្មើសព្រៃឈើដែលបម្រុងនឹងកើតឡើង ឬ កើតឡើងនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនតាមនីតិវិធី ។

- **ទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើ** : ត្រូវចាត់វិធានការជាមុន ធ្វើយ៉ាងណាអាចរាំង និង បង្ការមិនឱ្យបទល្មើសព្រៃឈើកើតមានឡើងនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន តាមរយៈសេចក្តីជូនដំណឹង ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ការដាក់បម្រាម ស្នាក់សញ្ជាត់គាល់ ។ល។
- **បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ** : ត្រូវចាត់វិធានការជាក់ស្តែងចំពោះបទល្មើសដែលកំពុងកើតមាននៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយធ្វើការឃាត់ខ្លួន ដកហូតវត្ថុតាង ចងក្រងសំណុំរឿង និង បញ្ជូនជនល្មើស ឬជនសង្ស័យដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសទៅតុលាការក្នុងករណីដែលនីតិវិធីនៃការដោះស្រាយបទល្មើសជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ និង ចាប់ឃាត់ ដកហូតវត្ថុតាង និង ចងក្រងសំណុំរឿងបទល្មើសដើម្បីឱ្យជនល្មើសបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរកាល ឬ សងការខូចខាតព្រៃឈើក្នុងករណីដែលនីតិវិធីនៃការដោះស្រាយបទល្មើសជាសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

♦ **ប្រតិបត្តិការរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តស្របតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ :**

ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌគឺជាសំណុំវិធានបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំណត់នូវអំពើល្មើស និង គោលការណ៍ដាក់ទោសទណ្ឌដល់ជនល្មើសឱ្យរាងចាល ដើម្បីការពារទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និង ថែរក្សាការពាររបៀបរៀបរយសាធារណៈ ។ ព្រហ្មទណ្ឌពិសេសជាច្បាប់ដែលប្រើសំរាប់អង្គការរដ្ឋនីមួយៗដូចជាច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ច្បាប់ស្តីពីជលផលជាដើម ។

រាល់ប្រតិបត្តិការរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តស្របតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ គឺទាក់ទងទៅនឹងដំណើរការព្រហ្មទណ្ឌទាំងមូល ដោយចាប់ផ្តើមពីបទល្មើសនោះត្រូវបានរកឃើញ ឬ រាយការណ៍ ហើយអាចឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលជាច្រើនផ្សេងទៀតដូចជាដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត ការឃាត់ខ្លួន ការដកហូតវត្ថុតាង ការចងក្រងសំណុំរឿង និង ការបញ្ជូនជនល្មើស ឬ ជនសង្ស័យទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៧៧.~

នៅពេលបំពេញបេសកកម្មស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ជាត់គាល់ ពាក់ឋានន្តរសក្តិ និង ត្រូវមានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើសម្រាប់ប្រណិធានបំពេញមុខងារជាមន្ត្រីគរបាលយុត្តិធម៌បាន លុះត្រាតែសាមីខ្លួនបានទទួលនីតិសម្បទាពីអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវធ្វើ និង ចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុបទល្មើសព្រៃឈើតាមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋាន សញ្ជាត់គាល់ និងឋានន្តរសក្តិរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

♦ **មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវធ្វើ និង ចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុបទល្មើសព្រៃឈើតាមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន :**

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានភារកិច្ចតាមដាន ស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។ ប៉ុន្តែការចងក្រងសំណុំរឿងបទល្មើសព្រៃឈើ (កំណត់ហេតុនៃបទល្មើស) ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីគរបាលយុត្តិធម៌ តាមប្រកាសលេខ ៥០៩ ប្រក.កសក ចុះថ្ងៃទី ១៧-

០៩-២០០៣ របស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ស្តីពី ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ និង ប្រកាសរួមលេខ ០៩៧ ប្រក.កសក-កយ/០៦ ចុះថ្ងៃទី ០៦-០៣-២០០៦ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ និង ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ស្តីពី ទម្រង់បែបបទនៃកំណត់ហេតុបទល្មើសព្រៃឈើ ។

មាត្រា ៧៨.-

អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់ថ្នាក់ កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ អាជ្ញាធរគយនិងរដ្ឋាករ អាជ្ញាធរព្រលានយន្តហោះ និងកំពង់ផែ និង អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ត្រូវបង្កភាពងាយស្រួល និង ជួយផ្តល់កំលាំងសហការក្នុងការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ ឬ ថែរក្សាវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងករណីមានការស្នើសុំពីមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ។

ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាធរទាំងឡាយបានជួបប្រទះនូវបទល្មើសព្រៃឈើជាក់ស្តែង អាជ្ញាធរទាំងនោះ ៖

- ១- ត្រូវជូនព័ត៌មានជាបន្ទាន់ដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ ការិយាល័យរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ដែលនៅជិតបំផុត ។
- ២- អាចហាត់ខ្លួនជនប្រព្រឹត្តល្មើស និង ចាប់ឃាត់វត្ថុតាងបទល្មើសជាបណ្តោះអាសន្នរួចបញ្ជូនជាបន្ទាន់ទៅមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធី ។
- ៣- មិនត្រូវប្រមូលប្រាក់ពិន័យ ឬ រឹបអូសវត្ថុតាងបទល្មើសដោយផ្ទាល់ឡើយ ។

• អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់ថ្នាក់ កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ អាជ្ញាធរគយនិងរដ្ឋាករ អាជ្ញាធរព្រលានយន្តហោះ និងកំពង់ផែ និង អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ត្រូវបង្កភាពងាយស្រួល និង ជួយផ្តល់កំលាំងសហការក្នុងការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ ឬ ថែរក្សាវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងករណីមានការស្នើសុំពីមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ៖

ក្នុងការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ ឬ ថែរក្សាវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវការកិច្ចសហការពិស្តារប័ណ្ណពាក់ព័ន្ធ ព្រោះ៖

- បទល្មើសព្រៃឈើខ្លះបង្កឡើងដោយជនប្រដាប់អាវុធ ដែលមានអាវុធនៅជាប់នឹងខ្លួន ។ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើជាសមត្ថកិច្ចស៊ីវិល មិនមានអាវុធនោះទេ ដូចនេះដើម្បីការពារសុវត្ថិភាពក្នុងពេលប្រតិបត្តិការ ចាំបាច់ត្រូវមានកិច្ចសហការជាមួយអាជ្ញាធរដែនដី និង អង្គការពាក់ព័ន្ធ ពិសេសជាមួយនគរបាលជាតិ កងរាជអាវុធហត្ថ និង កងកំលាំងយោធា ។
- ទីតាំងប្រព្រឹត្តបទល្មើសកើតឡើងក្នុងចំណុចសមត្ថកិច្ចផ្សេងទៀត ដូចជាក្នុងកំពង់ផែ ព្រលានយន្តហោះ ស្ថានីយ៍រថភ្លើង បន្ទាយកងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ។ល ។
- បទល្មើសកើតឡើងនៅក្នុងតំបន់ព្រៃជ្រៅ តំបន់អសន្តិសុខ ដែលជាឧបសគ្គដល់មន្ត្រីចុះប្រតិបត្តិការ ។
- ងាយស្រួលកំណត់មុខសញ្ញាជនល្មើស និង វត្ថុតាងដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងដែនគ្រប់គ្រងរបស់អាជ្ញាធរដែនដីនីមួយៗ ។
- ងាយស្រួលក្នុងការដឹកជញ្ជូនចេញ និង ថែរក្សាវត្ថុតាង ។

• ត្រូវជូនព័ត៌មានជាបន្ទាន់ដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ ការិយាល័យរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចដែលនៅជិតបំផុត ៖

អាជ្ញាធរទាំងឡាយត្រូវរាយការណ៍បទល្មើសព្រៃឈើជាបន្ទាន់មកមន្ត្រី ឬ ស្នាក់ការរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលនៅជិតបំផុត ក្នុងករណីបានជួបប្រទះនូវបទល្មើសព្រៃឈើ ។ ជាទូទៅបទល្មើសព្រៃឈើមានទ្រង់ទ្រាយតូចៗ កើតមាននៅតំបន់ព្រៃជ្រៅ ចល័តពិកនៃមួយទៅកន្លែងមួយទៀត ដឹកជញ្ជូនតាមរថយន្តទេសចរណ៍ បង្កប់ក្នុងកសិផល ប្រព្រឹត្តទៅពេលយប់ ធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការតាមដាន និង បង្ក្រាបរបស់សមត្ថកិច្ចរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

♦ **អាចឃាត់ខ្លួនជនប្រព្រឹត្តល្មើស និង ចាប់ឃាត់វត្ថុតាងបទល្មើសជាបណ្តោះអាសន្នរួចបញ្ជូនជាបន្ទាន់ទៅមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដែលទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធី :**

ក្នុងករណីអាជ្ញាធរទាំងឡាយដែលបានជួបប្រទះបទល្មើសជាក់ស្តែង គឺអាចធ្វើការឃាត់ខ្លួនជនល្មើស និង វត្ថុតាងជាបណ្តោះអាសន្ន (ព្រោះមិនមែនជាសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនទេ) រួចបញ្ជូនទៅមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅជិតបំផុតដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធី ព្រោះមានតែមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ទើបមានសិទ្ធិឃាត់ខ្លួន និងវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើទៅតាមនីតិវិធី ព្រោះបទល្មើសព្រៃឈើជាបទល្មើសដែលមានចរិតពិសេស និង មិនមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌឡើយ ។

♦ **មិនត្រូវប្រមូលប្រាក់ពិន័យ ឬ រឹបអូសវត្ថុតាងបទល្មើសដោយផ្ទាល់ឡើយ :**

អាជ្ញាធរទាំងឡាយមិនត្រូវរឹបអូសវត្ថុតាងបទល្មើសដោយផ្ទាល់ឡើយ ព្រោះមានតែរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និង តុលាការទេ ដែលច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចក្នុងការរឹបអូសវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ឬ ដាក់លក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ហើយអាជ្ញាធរទាំងឡាយក៏មិនត្រូវប្រមូលប្រាក់ពិន័យដោយផ្ទាល់ដែរ ព្រោះថា ការពិន័យអន្តរការណ៍ជាសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ រីឯការពិន័យដោយតុលាការជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ។

មាត្រា ៧៩.~

ដើម្បីអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួន មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ មានសិទ្ធិដូចតទៅ :

- ១- អាចឱ្យបុគ្គលណាមួយឆ្លើយតបសំណួរ និង ផ្តល់ព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ ។
- ២- ចូលធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ឬ រែករើរគ្រប់ទីកន្លែងរួមទាំងក្នុងព្រលានយន្តហោះ កំពង់ផែសមុទ្រ កំពង់ផែទន្លេ ផែស្នួត ច្រកព្រំដែន ចំណតរថយន្ត ស្ថានីយ៍រថភ្លើង ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែងដោយមានកិច្ចសហការជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។
- ៣- ដកហូតជាបណ្តោះអាសន្នអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ លិខិតអនុញ្ញាតគ្រប់ប្រភេទ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះបើសិនជាបុគ្គលទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ លិខិតអនុញ្ញាតនោះប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់នេះ ។

ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែង មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌មានសិទ្ធិចូលរែករើរ នៅក្នុងទីធ្លា អាគារ ឬ ក្នុងលំនៅដ្ឋានស្របតាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ ការរែករើរត្រូវធ្វើចំពោះមុខជនជាប់សង្ស័យ និង មានសាក្សីពីរ (២) នាក់ ដែលជាអ្នកជិតខាងឬអ្នកម្ចាស់ផ្ទះ ។

♦ **អាចឱ្យបុគ្គលណាមួយឆ្លើយតបសំណួរ និងផ្តល់ព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធ ដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ :**

រាល់សំណួរ និង ព័ត៌មានត្រូវផ្តោតទៅលើចំណុចដូចខាងក្រោម :

- កំណត់ អត្តសញ្ញាណ និង សាវតាររបស់ជនល្មើស និង ជនដែលពាក់ព័ន្ធ
- ទីតាំង និង ប្រភពនៃបទល្មើស
- ប្រភេទ និង ទំហំនៃបទល្មើស
- ចំនួនបទល្មើស
- លិខិតអនុញ្ញាតផ្សេងៗដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការផ្តល់ព័ត៌មាន ។

♦ **ចូលធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ឬ រែករើរក្របខ័ណ្ឌក្នុង រួម ទាំងក្នុងព្រលានយន្តហោះ កំពង់ផែសមុទ្រ កំពង់ផែ ទន្លេ ផែស្លុតច្រក ព្រំដែន ចំណតរថយន្ត ស្ថានីយ៍ រថភ្លើង ក្នុងករណីបទ ល្មើសជាក់ស្តែង ដោយ មានកិច្ចសហការជាមួយ សមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ :**

បទល្មើសជាក់ស្តែង ជាអំពើរបស់ជនល្មើសស្ថិតក្នុងស្ថានភាព:

- ជនដែលគេទាន់ឃើញជាក់ស្តែងកំពុងប្រព្រឹត្តបទល្មើស
- ជនដែលគេកំពុងដេញប្រដាប់ចាប់ប្រកឹង ដោយមានសំរែកពីសាធារណជន
- ជនដែលបម្រុងរត់គេចេញពីកន្លែងប្រព្រឹត្តបទល្មើស
- ជនដែលសាក្សី ឬ អ្នករងគ្រោះចង្អុលបង្ហាញនៅនឹងកន្លែងប្រព្រឹត្តបទល្មើសថាជាចារី សហចារី ឬ អ្នកសមគំនិត ។

ករណីបទល្មើសជាក់ស្តែង មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ មានសិទ្ធិចូលធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ឬ រែករើរក្របខ័ណ្ឌទីតាំងខាងលើដោយសហការជាមួយបណ្តាសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។ ក្នុងករណីមិនទទួលបានការសហការពិនិត្យបុគ្គលដែលគ្រប់គ្រងនៅទីតាំងដែលពាក់ព័ន្ធនោះ ចាំបាច់ត្រូវសុំដីកាពីព្រះរាជអាជ្ញាជាបន្ទាន់ ដើម្បីអនុវត្តតាមនីតិវិធី ហើយជននោះត្រូវទទួលទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០០ ។

ប្រតិបត្តិការរែករើរក្របខ័ណ្ឌប្រព្រឹត្តទៅបានចាប់ពីម៉ោង ៦ ព្រឹក ដល់ម៉ោង ៦ ល្ងាច ហើយការរែករើរក្របខ័ណ្ឌធ្វើចំពោះមុខជនជាប់សង្ស័យ និង មានសាក្សីពីរ (២) នាក់ ដែលជាអ្នកជិតខាង ឬ ម្ចាស់ផ្ទះ ។ ក្នុងករណីដែលខុសពីម៉ោងពេលខាងលើ ចាំបាច់ត្រូវហ៊ុមព័ទ្ធជាមើលខ្លាំងក្រៅ ។ ចំពោះបទល្មើសមិនជាក់ស្តែង ត្រូវស្រាវជ្រាវរកព័ត៌មាន រកធាតុផ្សំឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបញ្ជាក់ភស្តុតាងថាមានប្រាកដមែន នោះទើបសុំដីការែករើរក្របខ័ណ្ឌព្រះរាជអាជ្ញាជាបន្ទាន់ ដើម្បីអនុវត្តតាមនីតិវិធី ។

♦ **ដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ននូវអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ លិខិតអនុញ្ញាតគ្រប់ប្រភេទដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះ បើសិនជាបុគ្គលទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ លិខិតអនុញ្ញាតនោះប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់នេះ :**

បុគ្គលដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ លិខិតអនុញ្ញាតប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់មានជាអាទិ៍:

- ការអនុវត្តន៍ខុសពីខ្លឹមសារដែលបានចែងក្នុងលិខិត ឬ អាជ្ញាប័ណ្ណនោះ
- អនុវត្តខុសពីគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការអនុវត្តន៍ការប្រមូលផល
- ដឹកជញ្ជូនលើស ខុសទិសដៅ ហួសសុពលភាព ខុសយថាប្រភេទ ខុសមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន
- លិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណក្លែងបន្លំ ។

មាត្រា ៨០.~

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែងត្រូវចាប់ឃាត់ ជាបណ្តោះអាសន្ន :

១-រាល់ផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ផលប្រមាញ់ ដែលល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

២-សត្វពាហនៈដែលបានជួបប្រទះកំពុងបំផ្លិចបំផ្លាញដំណាំឈើ ។

៣-គ្រឿងចក្រ យានយន្ត ឧបករណ៍ព្រមទាំងសត្វពាហនៈដែលបានប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ និង សត្វព្រៃ ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវឃាត់ខ្លួនជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ បានដល់៤៨ ម៉ោងយ៉ាងយូរដើម្បីបំពេញសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

♦ ការចាប់ឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្ន :

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវចាប់ឃាត់ជនល្មើស វត្តមាន សំភារៈ និង មធ្យោបាយផ្សេងៗដែលបំរើឱ្យការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដើម្បីរៀបចំចងក្រងសំនុំរឿងស្របតាមនីតិវិធីច្បាប់ រហូតដល់មានការសំរេចពីថ្នាក់លើ និង តុលាការ ។ ក្នុងរយៈពេលបណ្តោះអាសន្ននេះ គ្មានរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលណា មានសិទ្ធិយកវត្តមានទាំងនេះទៅចាត់ចែងប្រើប្រាស់ ឬ លក់ដូរបានឡើយ ។

♦ រាល់ផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ផលប្រមាញ់ដែលល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ :

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវធ្វើការឃាត់ទុកផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ផលប្រមាញ់ដែលជាវត្ថុតាងនៃបទល្មើស ហើយត្រូវចុះក្នុងសៀវភៅ ឬ លិខិតទទួលថែរក្សាវត្ថុតាង និង ត្រូវរៀបចំទុកដាក់ក្នុងកន្លែងមានសុវត្ថិភាព ដោយបង់លេខ រៀង កាលបរិច្ឆេទ តាមសំនុំរឿងលំដាប់ថ្នាក់ប្រភេទចំនួនដោយចុះនិទ្ទេសឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។

♦ សត្វពាហនៈដែលបានជួបប្រទះកំពុងបំផ្លិចបំផ្លាញដំណាំឈើ :

ចំពោះសត្វពាហនៈទាំងឡាយណាដែលបានជួបប្រទះកំពុងបំផ្លាញដំណាំឈើ ថ្នាលបណ្តុះរុក្ខជាតិ ព្រៃដាំ ចំការ ឈើដាំ សួនឧទ្យាន ទឹកកន្លែងសាធារណៈ ។ល។ ត្រូវឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយត្រូវស្រាវជ្រាវរកម្ចាស់ដើម្បីចងក្រង សំនុំរឿងស្របតាមនីតិវិធីច្បាប់ ។ ដោយឡែកការចំណាយទៅលើការថែរក្សា ចំណីអាហារ និង ការថែរក្សាសត្វពាហនៈ ទាំងនេះគឺជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់សត្វពាហនៈ ។

♦ គ្រឿងចក្រ យានយន្ត ឧបករណ៍ព្រមទាំងសត្វពាហនៈដែលបានប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ព្រៃឈើ និង សត្វព្រៃ :

ត្រូវបានចាប់ឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីរង់ចាំការសំរេចតាមនីតិវិធី ចំពោះគ្រឿងចក្រ យានយន្ត ឧបករណ៍ ព្រមទាំងសត្វពាហនៈដែលបានប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ និង សត្វព្រៃ ។ ដោយឡែក ចំពោះរថយន្ត ឬ មធ្យោបាយរបស់កងទ័ព រថយន្តពេទ្យ (សង្គ្រោះបន្ទាន់) រថយន្តអគ្គិភ័យ ត្រូវបានដោះលែងជាបណ្តោះ អាសន្ន ដោយមានកិច្ចសន្យាធានាអះអាងពីសាមីអង្គការថាប្រគល់មករដ្ឋបាលព្រៃឈើ និង តុលាការដោយឥតលក្ខ ខណ្ឌនៅពេលត្រូវការពិនិត្យស្រាវជ្រាវ បន្ទាប់ពីបានចងក្រងសារវត្ថុជាតិរបស់ជនល្មើសបានគ្រប់គ្រាន់ និង ចងក្រងសំនុំ រឿងរួច ។

- **មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវឃាត់ខ្លួនជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើបានដល់ ៤៨ ម៉ោងយ៉ាងយូរ ដើម្បីបំពេញសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ :**

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវឃាត់ខ្លួនជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើបានដល់ ៤៨ ម៉ោងយ៉ាងយូរ ដើម្បីបំពេញសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។ ក្នុងចន្លោះពេលនោះ ត្រូវចាត់ចែងប្រមូលវត្ថុតាង រៀបចំកំណត់ហេតុកសាងសំណុំរឿង និង ត្រូវសួរចម្លើយពីជនល្មើស ឬ សាក្សី ។ ក្នុងករណីមានការលំបាកក្នុងការធ្វើដំណើរ ឬ ដឹកជញ្ជូនជនល្មើស មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌អាចស្នើសុំពន្យារពេលក្នុងការឃាត់ខ្លួនជនល្មើសជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល ២៤ ម៉ោង បន្តទៀត បន្ទាប់ពីមានការឯកភាពពីលោកព្រះរាជអាជ្ញា ។

មាត្រា ៨១.-

ការកសាងសំណុំរឿងនៃបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ ទម្រង់បែបបទនៃកំណត់ហេតុបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ និង ក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

- **ការកសាងសំណុំរឿងនៃបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ :**

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ជាពិសេសតាមមាត្រា ៣៦, ៣៧, ៣៨, ៣៩ និង ៤០ ។ ការឃាត់ខ្លួនជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើបានដល់ ៤៨ ម៉ោង យ៉ាងយូរ ដើម្បីបំពេញសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។ ក្នុងចន្លោះពេលនេះត្រូវចាត់ចែងប្រមូលវត្ថុតាង រៀបចំកំណត់ហេតុ កសាងសំណុំរឿង និង សួរចម្លើយពីជនល្មើស ឬ សាក្សី ។ ក្នុងករណីមានការលំបាកក្នុងការធ្វើដំណើរ ឬ ដឹកជញ្ជូនជនល្មើស មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌អាចស្នើសុំពន្យារពេលក្នុងការឃាត់ខ្លួនជនល្មើសជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល ២៤ ម៉ោង បន្តទៀត បន្ទាប់ពីមានការឯកភាពពីលោកព្រះរាជអាជ្ញា ។

- **ទម្រង់បែបបទនៃកំណត់ហេតុបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ និង ក្រសួងយុត្តិធម៌ :**

គំរូសំណុំលិខិតនៃការចងក្រងសំណុំរឿងបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវអនុវត្តតាមប្រកាសរួមលេខ ០៩៧ ប្រក.កសក-កយ/០៦ ចុះថ្ងៃទី ០៦-០៣-២០០៦ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ និង ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ស្តីពី " **ទម្រង់បែបបទនៃកំណត់ហេតុបទល្មើសព្រៃឈើ** " ហើយការកសាងសំណុំរឿងបទល្មើសព្រៃឈើត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ យោងតាមប្រកាសរួមនេះ គំរូសំណុំលិខិតសម្រាប់កសាងសំណុំរឿងបទល្មើសព្រៃឈើមានដូចខាងក្រោម:

- ១- កំណត់ហេតុនៃបទល្មើស
- ២- កំណត់ហេតុបទល្មើសជាក់ស្តែង
- ៣- កំណត់ហេតុផែនការ
- ៤- កំណត់ហេតុសួរចម្លើយ
- ៥- កំណត់ហេតុដកហូត ឃាត់ទុកវត្ថុតាងបណ្តោះអាសន្ន
- ៦- កំណត់ហេតុយកគំរូសំណាកផល អនុផលព្រៃឈើមកវិភាគ
- ៧- កំណត់ហេតុឃាត់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន
- ៨- កំណត់ហេតុប្រគល់ ទទួលជនល្មើសដែលបានឃាត់ខ្លួន

៩- ព្រឹត្តិប័ត្រព័ត៌មាន

១០- សាលាកប័ត្រទោសទណ្ឌ

១១- លិខិតទទួលថែរក្សារក្តីតាង

១២- សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសព្រៃឈើ

១៣- ដីកាអម

គំរូសំណុំលិខិតនៃការចងក្រងសំណុំរឿងបទល្មើសព្រៃឈើនេះ មិនតំរូវឱ្យបំពេញគ្រប់ទាំង ១៣ គំរូសំណុំលិខិតនោះទេ វាអាស្រ័យនឹងប្រភេទនៃបទល្មើស និង ទោសប្បញ្ញត្តិ (ទណ្ឌកម្ម) ដែលជនល្មើសត្រូវទទួល ហើយថាតើប្រភេទបទល្មើសព្រៃឈើណាដែលនីតិវិធីដោះស្រាយបទល្មើសជាសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ និង របស់តុលាការ (សាលាជំរះក្តី) ។

សំណៅដើមកំណត់ហេតុនៃបទល្មើស ត្រូវសរសេរ និង ចុះហត្ថលេខាដោយដៃរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌មានសមត្ថកិច្ច ។ ក្នុងករណីមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើធ្វើកំណត់ហេតុនៃបទល្មើសមានឧបសគ្គពុំអាចសរសេរដោយដៃបាន សំណៅដើមនេះអាចវាយអង្កុលលើខ្នង ឬ កុំព្យូទ័របាន តែត្រូវមានសេចក្តីបញ្ជាក់អះអាងក្នុងកំណត់ហេតុពិព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត ក្រុង ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចដែលមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌នោះតាំងនៅ ឬ បំពេញបេសកកម្មទើបចាត់ទុកជាស្របច្បាប់ ។

កំណត់ហេតុនៃបទល្មើសត្រូវសរសេរដោយដៃ មិនឱ្យខុស ហើយត្រូវសរសេរឱ្យបានស្អាត មិនត្រូវកោស លុប កែតំរូវ ជួសអក្សរឡើយ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់មានការកោស លុប ត្រូវតែធ្វើឡើងដោយបិទទឹកក្រហម ព្រមទាំងចុះហត្ថលេខាសង្ខេបលើចំនុចខុសនោះ ។ ការសរសេរកំណត់ហេតុនៃបទល្មើសត្រូវចាប់ធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ០៤ ថ្ងៃ ក្រោយពីថ្ងៃបានចុះទៅពិនិត្យវត្តមានជាក់ស្តែង ។ ត្រូវគូសបន្ទាត់ពីក្រោមឈ្មោះជនល្មើស និង គូសបន្ទាត់នៅដើមបន្ទាត់ និង ចុងនៃប្រយោគនីមួយៗ ។ ត្រូវបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ពីកន្លែងចាប់ខ្លួនជនល្មើស (ភូមិ ឃុំ ស្រុក) ម៉្យាងទៀតត្រូវកត់ចំណើយឱ្យបានច្បាស់ពេលសួរជនល្មើស ។

មាត្រា ៨២.-

វត្តមាននៃបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :

- ១- ផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ផលប្រមាញ់ ដែលជាវត្តមានពិតប្រាកដនៃបទល្មើស ។
- ២- សម្ភារៈបរិក្ខារ និងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

វត្តមានដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះត្រូវឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្នរហូតដល់សំណុំរឿងនៃបទល្មើសត្រូវបានដោះស្រាយរួចជាស្ថាពរ តាមការបង់ពិន័យអន្តរការណ៍ ឬ តាមការជំនុំជំរះរបស់តុលាការ ។

ក្នុងខណៈពេលកំពុងដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើល្មើស ឬ ផលប្រមាញ់ល្មើស អ្នកបើកបរ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលគ្មានម្ចាស់នៅជាមួយ ត្រូវឃាត់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីជាប្រយោជន៍នៃការស៊ើបអង្កេតរកជនល្មើស និង អ្នកសមគំនិត ។

ផលប្រមាញ់ស្រស់ជាអាទិ៍ សត្វរស់ និង សំណាកសត្វព្រៃដែលបានឃាត់ទុកហើយងាយខូចខាត ផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើមាន សិទ្ធិលែង ឬ បំផ្លាញចោល ឬ រក្សាទុកជាប្រយោជន៍សាធារណៈ ដោយមានកំណត់ហេតុត្រឹមត្រូវ ។

♦ **ផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ផលប្រមាញ់ ដែលជាវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើស :**

ផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ផលប្រមាញ់ ដែលជាវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើសមានដូចជា : ឈើហិបមូល និង ជ្រុង (គ្រប់ប្រភេទ) ឈើអារ (គ្រប់ប្រភេទ) ពកឈើ វណ្ណ ជ័រ ផ្កា ខ្លឹម ឬស្សី ឧសថបុរាណ និង សត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទ ។ល។

♦ **សម្ភារៈបរិក្ខារ និង មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស :**

សំភារៈ បរិក្ខារ រួមមាន : រណារយន្តគ្រប់ប្រភេទ រណារដែលគ្រប់ប្រភេទ កាំបិត ពូថៅ អន្ទាក់ ស្នារ ព្រួញ ថ្នាំពុល សារធាតុគីមី អាវុធគ្រប់ប្រភេទ...។ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរួមមាន : យានយន្តគ្រប់ប្រភេទ ជលយានគ្រប់ប្រភេទ រទេះដឹកគ្រប់ប្រភេទ...។

♦ **វត្ថុតាងដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់សំណុំរឿងនៃបទល្មើស ត្រូវបានដោះស្រាយរួចជា ស្ថាពរតាមការបង់ពិន័យអន្តរការណ៍ ឬ តាមការជំនុំជំរះរបស់តុលាការ :**

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចត្រូវឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ននូវផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ផលប្រមាញ់ ដែលជាវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើស និង សម្ភារៈបរិក្ខារ និង មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ រហូតដល់សំណុំរឿងនៃបទល្មើសត្រូវបានដោះស្រាយរួចជាស្ថាពរ តាមការបង់ពិន័យអន្តរការណ៍ ឬ តាមការជំនុំជំរះរបស់តុលាការ ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍គឺ ជាការពិន័យដោយសំរុះសំរួលលើបណ្តឹងអាជ្ញាដែលអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋបាលព្រៃឈើអាចអនុវត្តបានលើជនល្មើសណាដែលបានសារភាពទោសកំហុស និង សុំបង់ប្រាក់ពិន័យទៅតាមការកំណត់របស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើដើម្បីឱ្យរួចផុតពីការចោទប្រកាន់ទោសទៅតុលាការ ។ ការពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើថ្នាក់កណ្តាល និង តាមសំណើរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើមូលដ្ឋាន ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសព្រៃឈើ លុះត្រាតែជនល្មើសបានសារភាពទោសកំហុសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ដោយសុខចិត្តយល់ព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់។ ក្រោយពេលបង់ ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍គ្រប់ចំនួន សាមីជនអាចរួចផុតពីការចោទប្រកាន់ទៅតុលាការ។ វត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើសព្រៃឈើត្រូវបានរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ និង អាចប្រគល់ជូនសាមីជនវិញនូវវត្ថុតាងក្រៅពីផលអនុផលព្រៃឈើដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។ សាមីជនត្រូវចេញសោហ៊ុយចំណាយជាក់ស្តែងក្នុងការលើកដាក់ដឹកជញ្ជូន និង ថែរក្សាវត្ថុ តាង ។ រដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្ទេរប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ចូលរតនាគារខេត្ត ក្រុង ឬ រតនាគារជាតិ និង ត្រូវជូនដំណឹងមកកាន់រដ្ឋបាលព្រៃឈើថ្នាក់កណ្តាលដោយភ្ជាប់ មកនូវជាមួយសក្ខីប័ត្ររបស់រតនាគារព្រមទាំងសំណុំរឿងនៃបទល្មើសផង ។

សំណុំរឿងនៃបទល្មើសដែលជនល្មើសនោះមិនព្រមសារភាពទោសកំហុស និង បង់ពិន័យអន្តរការណ៍ទៅតាមការកំណត់របស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវបញ្ជូនទៅតុលាការដើម្បីជំនុំជំរះ។ វត្ថុតាងល្មើសនេះ អាចចាត់ចែង ទៅបានលុះត្រាតែមានសាលក្រមស្ថាពរ ។

♦ **ក្នុងខណៈពេលកំពុងដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើល្មើស ឬ ផលប្រមាញ់ល្មើស អ្នកបើកបរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ដែលគ្មានម្ចាស់នៅជាមួយ ត្រូវឃាត់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីជាប្រយោជន៍នៃការស៊ើបអង្កេតរកជនល្មើស និង អ្នកសមគំនិត :**

នៅពេលចាប់ឃាត់បទល្មើសព្រៃឈើដែលចរាចរនៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយដែលពុំមានម្ចាស់ចេញមុខមកទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខរដ្ឋបាលព្រៃឈើ នោះរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចអាចធ្វើការឃាត់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ចំពោះជនដែលមានការពាក់ព័ន្ធជាក់ស្តែងនៅពេលឃាត់ចាប់ ដូចជា អ្នកបើកបរ កម្មករ ស្របតាមនីតិវិធីព្រៃឈូឈណ្ណ ជាប្រយោជន៍ក្នុងការស្រាវជ្រាវ ស៊ើបអង្កេត រកជនល្មើសពិតប្រាកដ ដើម្បីរៀបចំចងក្រងសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

- ♦ **ផលប្រមាញ់ស្រស់ ជាអាទិ៍សត្វរស់ និង សំណាកសត្វព្រៃដែលបានឃាត់ទុក ហើយងាយខូចខាត ផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសិទ្ធិលែង ឬ បំផ្លាញចោល ឬ រក្សាទុកជាប្រយោជន៍សាធារណៈដោយមានកំណត់ហេតុត្រឹមត្រូវ ៖**

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវដោះលែងសត្វរស់មានសុខភាពល្អក្នុងតំបន់ព្រៃការពារ ឬ ឧទ្យានជាតិ ឬ មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ ដែលមានលក្ខណៈជីវសាស្ត្រសមស្របតាមប្រភេទសត្វនីមួយៗ។ សត្វមួយចំនួនដែលមានសុខភាពទ្រុឌទ្រោម ត្រូវយកទៅថែរក្សា និង បំប៉ននៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃជាមុនសិន។ ចំណែកសំណាកសត្វ ឬ ផលប្រមាញ់ស្រស់ដែលងាយខូចខាត មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើអាចកំទេចចោលបាន ដោយធ្វើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរភ្ជាប់ជាមួយនឹងរូបថតជាក់ស្តែង ដោយបញ្ជាក់ពីចំនួនប្រភេទ សំណាកសត្វ ទីកន្លែង ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ព្រមទាំងមានចុះហត្ថលេខាសមាសភាពក្រុមការងារដែលបានចូលរួម ។

មាត្រា ៨៣.~

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ញាសំគាល់ និង ពាក់ប៉ានន្តរសក្តិនៅពេលចូលរួមសវនាការរបស់តុលាការ ។

- ♦ **មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ញាសំគាល់ និង ពាក់ប៉ានន្តរសក្តិនៅពេលចូលរួមសវនាការរបស់តុលាការ ៖**

នៅពេលចូលរួមសវនាការ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវរៀបចំខ្លួនដោយគ្រងឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ញាសំគាល់ និង ពាក់ប៉ានន្តរសក្តិ មានលិខិតបេសកកម្ម និង ត្រៀមរាល់សំណុំឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសសំរាប់ឆ្លើយបំភ្លឺ ឬ បង្ហាញនៅក្នុងតុលាការ ។

មាត្រា ៨៤.~

នៅរាល់ពេលសវនាការ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងសំណុំរឿងក្តី ត្រូវមានសិទ្ធិឆ្លើយបំភ្លឺអំពីលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសព្រៃឈើនោះជូនតុលាការ ។

- ♦ **នៅរាល់ពេលសវនាការ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងសំណុំរឿងក្តី ត្រូវមានសិទ្ធិឆ្លើយបំភ្លឺអំពីលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសព្រៃឈើនោះជូនតុលាការ ៖**

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿងក្តី គឺមានមន្ត្រីចុះបេសកកម្ម និងមន្ត្រីបំពេញសំណុំរឿង។ ក្នុងពេលសវនាការ ចៅក្រមជំនុំជម្រះត្រូវស្តាប់ការឆ្លើយបំភ្លឺពីមូលហេតុ និង ដំណើររឿងក្តីពីសំណាក់ដើមចោទ (មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ) ។ ក្នុងករណីដែលចៅក្រមជំនុំជម្រះបានសម្រេចផ្ទុយពីការពិតនៃដំណើររឿង ភ្លាមនោះមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវសំណូមពរឱ្យពិចារណាឡើងវិញពីការជំនុំជម្រះនេះ។ បើសិនជាចៅក្រមជំនុំជម្រះបានកាត់ក្តីខុសពីច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវប្តឹងទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ក្នុងរយៈពេលពីរខែគិតពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រម ។

មាត្រា ៨៥.~

អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងបទល្មើសព្រៃឈើមាន :

១-បទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ មានអាជ្ញាយុកាលដប់ប្រាំ (១៥) ឆ្នាំ គិតពីពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

២-បទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ២ មានអាជ្ញាយុកាលប្រាំ (៥) ឆ្នាំ គិតពីពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៣-បទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ៣ មានអាជ្ញាយុកាលមួយ (១) ឆ្នាំ គិតពីពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

ការអនុវត្តន៍អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវស្របតាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

• អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងបទល្មើសព្រៃឈើ:

អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងបទល្មើសជារយៈពេលដែលច្បាប់កំណត់ក្នុងការធ្វើបណ្តឹងអាជ្ញាមួយ មានន័យថា បើសិនជាគេមិនបានធ្វើបណ្តឹង ឬ បទចោទប្រកាន់ណាមួយក្នុងរយៈពេលមួយកំណត់ទេនោះ គេមិនអាចប្តឹងបានឡើយ ។ អាជ្ញាយុកាលគឺជាបទប្បញ្ញត្តិដែលកំណត់ពីរយៈពេលក្រោយពេលកើតហេតុ ដើម្បីបើកសិទ្ធិឱ្យភាគីដើមចោទ ឬ ដើមបណ្តឹងប្តឹងទៅតុលាការ ឬ ជារយៈពេលដែលជនល្មើសរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ ។ ការកំណត់អាជ្ញាយុកាលនៃបទល្មើសគឺផ្អែកទៅតាមទំហំ និង កំរិតនៃបទល្មើសនីមួយៗ ដែលបង្កឱ្យមានមហន្តរាយដល់ផលប្រយោជន៍បុគ្គល ប្រទេសជាតិ ឬ ស្ថាប័នរដ្ឋ សំដៅទុកពេលឱ្យមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើស្រាវជ្រាវ ស៊ើបអង្កេត ចងក្រងសំណុំរឿងនៃបទល្មើសបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដើម្បីមានមូលដ្ឋានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ធ្វើការចោទប្រកាន់ ។ ក្នុងករណីអាជ្ញាយុកាលនៃពាក្យបណ្តឹងខាងលើត្រូវបានបញ្ចប់ នោះរដ្ឋបាលព្រៃឈើមិនអាចធ្វើបណ្តឹងចោទប្រកាន់ជនល្មើសបានឡើយ ។

មាត្រា ៨៦.~

បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះសកម្មភាពដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ។

បុគ្គលជាភ្នាក់ងារនៃអង្គការរដ្ឋ ឬ ឯកជនដែលប្រើប្រាស់មធ្យោបាយរបស់អង្គការដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ បុគ្គល ឬ ប្រធានអង្គការនោះ ត្រូវទទួលទោសតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

បទល្មើសព្រៃឈើដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយបុគ្គល ឬ ក្រុមក្រោមការចាត់តាំងរបស់អង្គការណាមួយ ប្រធានអង្គការនោះត្រូវទទួលទោសតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

• គ្រប់សកម្មភាពល្មើស បុគ្គលដែលបានប្រព្រឹត្ត ផ្ទាល់ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ :

ប្រសិនបើបុគ្គលណាមួយ យកមធ្យោបាយរបស់អង្គការទៅប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស បុគ្គលនោះជាអ្នកទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ចំពោះមុខច្បាប់ ។ ក្នុងករណីជនប្រព្រឹត្តល្មើសគេចខ្លួនបាត់ មិនចូលមកសារភាពទោសកំហុស ឬ បង់ប្រាក់ពិន័យទេនោះ ប្រធានអង្គការត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណុំរឿងដែលបានកំណត់ឡើងទៅតាមផ្លូវច្បាប់ ។ បុគ្គល ឬ ក្រុមនៃបុគ្គលក្រោមការចាត់តាំងរបស់អង្គការណាមួយឱ្យទៅប្រព្រឹត្តរាល់សកម្មភាពល្មើសព្រៃឈើ ទោះក្រោមរូបភាពបំរើឱ្យផលប្រយោជន៍អង្គការក៏ដោយ ក៏បុគ្គល ក្រុម ឬ ប្រធានអង្គការនោះត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ៨៧.~

រូបវន្តបុគ្គលបរទេស ឬ នីតិបុគ្គលបរទេសដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

♦ រូបវន្តបុគ្គលបរទេស ឬ នីតិបុគ្គលបរទេសដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ :

រូបវន្តបុគ្គលបរទេស ឬ នីតិបុគ្គលបរទេស គឺជាជនទាំងឡាយដែលគ្មានសញ្ជាតិជាខ្មែរ ដែលបានមករស់នៅដោយស្របច្បាប់ក្តី មិនស្របច្បាប់ក្តី ជាអ្នកទេសចរណ៍ ជាអ្នករកស៊ី ឬ បំពេញការងារផ្សេងៗនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវទទួលទោសទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើដូចប្រជាជនកម្ពុជាដែរ ។

មាត្រា ៨៨.-

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដែលមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិអំណាចផ្អាកសកម្មភាពនៅក្នុងតំបន់ព្រៃសម្បទានទាំងមូល ឬ មួយផ្នែក មួយរយៈ ដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធីក្នុងករណីព្រៃសម្បទានិកប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ ល្មើសនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងព្រៃសម្បទាន រហូតដល់ដំណោះស្រាយនៃវិវាទត្រូវបានបញ្ចប់ ។

♦ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលមានសមត្ថកិច្ច មានសិទ្ធិអំណាចផ្អាកសកម្មភាពនៅក្នុងតំបន់ព្រៃសម្បទានទាំងមូល ឬ មួយផ្នែកមួយរយៈ :

ព្រៃសម្បទានិកដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ ល្មើសនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងព្រៃសម្បទានដូចជា :

- ការកែប្រែបន្តលិខិតអនុញ្ញាត ឬ អាជ្ញាប័ណ្ណផ្សេងៗ
- ការបំបែកដីមឈើដែលគ្មានផ្អាកសញ្ញាសំគាល់អនុញ្ញាតឱ្យកាប់រំលំ
- ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្រៅពីប្រកប ឬ គុបដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រមូលផលប្រចាំឆ្នាំ
- ក្លែងបន្លំព្យួរត្រារបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- គាស់កាយយកថ្ម ដីខ្សាច់ រឺ ដែលមាននៅក្នុងដែនព្រៃសម្បទាន
- មិនគោរពតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេសដែលបានកំណត់ក្នុងក្រមបច្ចេកទេសអនុវត្តគ្រប់គ្រងព្រៃឈើកម្ពុជា
- មិនគោរពផែនការគ្រប់គ្រង និងផែនការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើប្រចាំឆ្នាំ
- យកលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់ព្រៃឈើទៅប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ
- ប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រយានយន្តបម្រើឱ្យការប្រមូលផលអនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ គ្មានស្លាកសំគាល់
- គាស់កាយយកថ្ម ដី ខ្សាច់ រឺ ដែលមាននៅក្នុងដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍
- ប្រើប្រាស់ដីព្រៃឈើលើសពីទំហំអនុញ្ញាត ឬ គ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដើម្បីស្ថាបនាផ្លូវ សាធារណៈផ្លូវព្រៃឈើ ឬ ដាក់តាំងមូលដ្ឋានសំណង់ ឬ លំនៅដ្ឋានគ្រប់ប្រភេទតាមដងផ្លូវ
- ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត
- ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្រៅដែនព្រៃគុបកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ឬ ក្រៅភូមិសាស្ត្រដែលកំណត់ក្នុងផែនការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើប្រចាំឆ្នាំ
- ផ្ទេរសិទ្ធិ ឬ លក់អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬលិខិតអនុញ្ញាតគ្រប់ប្រភេទដោយគ្មានការអនុញ្ញាត

- ប្រើប្រាស់រណារយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលបំរើការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។
- ការនាំចូលគ្រឿងចក្រ យានយន្ត និង រណារយន្តគ្រប់ប្រភេទសម្រាប់ការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានការវាយតម្លៃភាពសមស្របពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
- បង្កើតមូលដ្ឋានឧស្សាហកម្មឈើ រោងចក្រអារឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ឡគ្រប់ប្រភេទដែលប្រើប្រាស់ ឬ មិនប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើជាវត្ថុធាតុដើម ឬ ជាប្រភពថាមពលខុសពីទីតាំងកំណត់ដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

ក្នុងករណីដែលមានបទល្មើសខាងលើនេះ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិផ្អាកសកម្មភាពរបស់ព្រៃសម្បទានិក ហើយប្រមូលវត្ថុតាងនៃបទល្មើសដើម្បីចងក្រងសំណុំរឿងតាមនីតិវិធី ។ ព្រៃសម្បទានិកអាចដំណើរការសកម្មភាពទាំងឡាយឡើងវិញបាន លុះត្រាតែសំណុំរឿងនៃបទល្មើសត្រូវបានដោះស្រាយឱ្យបានសព្វគ្រប់ ។

មាត្រា ៨៩.-

បុគ្គលណាដែលមិនពេញចិត្តចំពោះការសម្រេចណាមួយ ធ្វើឡើងដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើស្របតាមច្បាប់នេះ មានសិទ្ធិប្តឹង តវ៉ាក្នុងរយៈពេលសាមសិប(៣០) ថ្ងៃយ៉ាងយូរគិត ពីថ្ងៃទទួលសេចក្តីសម្រេចនេះមកប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

ប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវសម្រេចលើបណ្តឹងតវ៉ានោះ ក្នុងរយៈពេលសាមសិប (៣០) ថ្ងៃ យ៉ាងយូរ ។ ក្រោយពីបានទទួលសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយលើការពិនិត្យឡើងវិញដោយប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ក្នុងករណីមិនអាចទទួល យកបាន ជននោះអាចធ្វើបណ្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការ ។

ការតវ៉ាក្រោមមាត្រានេះ នឹងមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិអំណាចនិងដំណើរការអនុវត្តច្បាប់ របស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ មានសមត្ថកិច្ចក្រោមច្បាប់នេះឡើយ ។

♦ រយៈពេលនៃសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ា និង សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងតវ៉ារបស់ប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ :

នៅពេលជួបប្រទះបទល្មើសព្រៃឈើ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកថ្នាក់លើរបស់ខ្លួន ។ បន្ទាប់មក ប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ នាយផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវធ្វើសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងជាសាធារណៈ ដើម្បីរកម្ចាស់វត្ថុតាងនៃបទល្មើសព្រៃឈើ ក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា ដោយបិទផ្សាយនៅទីតាំងកើតហេតុ សាលាឃុំ-សង្កាត់ ទីប្រជុំជន ទីសាធារណៈ និង ស្នាក់ការរដ្ឋបាលព្រៃឈើ (សង្កាត់ ផ្នែក ខ័ណ្ឌ អធិការដ្ឋាន រដ្ឋបាលព្រៃឈើ) ហើយសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងនេះ ត្រូវមានការបញ្ជាក់ពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។

- ចំពោះវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើមានម្ចាស់ចេញមកសារភាព ត្រូវអនុវត្តដូចតទៅ :

- ១- ករណីជនល្មើសព្រមសារភាពទោសកំហុស និង យល់ព្រមបង់ពិន័យអន្តរការណ៍ : ខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវស្នើសុំសេចក្តីសម្រេចពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ បន្ទាប់ពី ១៥ ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេច បើជនល្មើសមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ទេ នោះខ័ណ្ឌ ឬ ផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

២- ករណីជនល្មើសមិនព្រមសារភាពទោសកំហុស និង យល់ព្រមបង់ពិន័យអន្តរការណ៍ នោះរដ្ឋបាលព្រៃ
ឈើ ឬ ខ័ណ្ឌ ឬ ផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

- ចំពោះវត្តមានបទល្មើសជាផល អនុផលព្រៃឈើ គ្មានម្ចាស់ចេញមកសារភាព ហើយគ្មានមធ្យោបាយបំរើ
ឱ្យការប្រព្រឹត្តបទល្មើស : ខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវធ្វើលើកសំណើមករដ្ឋបាលព្រៃឈើដើម្បីស្នើសុំឱ្យគណៈ
កម្មការដេញថ្លៃលក់វត្តមានបទល្មើសព្រៃឈើចុះពិនិត្យ និង វាយតម្លៃវត្តមាន ដើម្បីប្រកាសដាក់លក់ដេញ
ថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។
- ចំពោះវត្តមានបទល្មើសជាផល អនុផលព្រៃឈើ គ្មានម្ចាស់ចេញមកសារភាព ហើយមានមធ្យោបាយបំរើ
ឱ្យការប្រព្រឹត្តបទល្មើស : រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ ខ័ណ្ឌ ឬ ផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចត្រូវបញ្ជូនសំណុំ
រឿងទៅតុលាការ ។

ជំពូកទី ១៥

បទល្មើសព្រៃឈើ និង ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៩០.-

ទណ្ឌកម្មក្នុងបទល្មើសព្រៃឈើមាន : ទោសជាប់ពន្ធនាគារ រឹបអូសវត្ថុតាង ពិន័យដោយតុលាការពិន័យអន្តរ
ការណ៍ ការជួសជុលការខូចខាត ការព្រមាន ការដកហូត ឬ ការព្យួរកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ លិខិតអនុញ្ញាត ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសព្រៃឈើ ការជួសជុលការខូចខាត និង ការព្រមានជាសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាល
ព្រៃឈើ ។ ក្នុងករណីជនល្មើសមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ឬ ជួសជុលការខូចខាត រដ្ឋបាលព្រៃឈើអាចបញ្ជូន
សំណុំរឿងបទល្មើសទៅតុលាការ ។

ចំពោះមន្ត្រីរាជការដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវទទួលទោសរដ្ឋបាលបន្ថែមលើទោសទណ្ឌដែលកំណត់ក្នុង
ច្បាប់នេះ ។

♦ ទណ្ឌកម្ម :

គឺជាការដាក់ទោស ឬ ផ្ដន្ទាទោសទៅលើជនល្មើស ។

♦ ពិន័យអន្តរការណ៍ :

គឺជាការពិន័យជាប្រាក់ចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើណាមួយ ដែលបំពានទៅនឹងមាត្រានានានៃច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ។
ការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសព្រៃឈើជាសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើបានផ្តល់អំណាចឱ្យ ។
ក្នុងករណីជនល្មើសបានសារភាពទោសកំហុស និង យល់ព្រមទទួលយកការសម្រុះសម្រួលដោយការពិន័យអន្តរការណ៍
នោះជនល្មើសនឹងរួចផុតពីការចោទប្រកាន់ទៅតុលាការតាមរយៈបណ្តឹងអាជ្ញារបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

♦ ទោសជាប់ពន្ធនាគារ :

គឺជាទណ្ឌកម្មចំពោះជនដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ ដោយបំបាត់សេរីភាព ចូលមន្ទីរឃុំឃាំង តាមពេលកំណត់
មួយ ដែលតុលាការបានសម្រេចដាក់ទោស ។

♦ **វិបអូសវត្តតាង :**

គឺជាការវិបអូសផល អនុផលព្រៃឈើ សំភារៈ ឧបករណ៍ និងមធ្យោបាយផ្សេងៗដែលបំរើឱ្យសកម្មភាពឈើស ។

♦ **ការជួសជុលការខូតខាត :**

គឺតម្រូវឱ្យជនឈើសដែលបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់និរន្តរភាពនៃធនធានព្រៃឈើ ផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និង បរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវសាស្ត្រចម្រុះ និង មរតកវប្បធម៌ ធ្វើការជួសជុល ឬ ស្ថាបនា ឬ ដាំ ឬ បំពេញ ឬ ស្តារ ឬ សងឱ្យមានសភាពលក្ខណៈទ្រង់ទ្រាយប្រហាក់ប្រហែលដើមវិញ ។

♦ **ការព្រមាន :**

គឺជាការបន្ថោសដោយផ្ទាល់ ឬលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ណាដែលបានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងទៅនឹងការអនុវត្ត ដែលមិនសមស្របតាមផែនការ និង គោលការណ៍បច្ចេកទេស ក្នុងទំហំ ពុំទាន់ដល់កំរិតជាក់ព័ន្ធយ ។

♦ **ការដកហូតលិខិតអនុញ្ញាត :**

គឺការយកវិញដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើនូវលិខិតអនុញ្ញាតដែលប្រគល់ឱ្យរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលប្រើប្រាស់ លិខិតអនុញ្ញាតផ្ទុយពីខ្លឹមសារដែលមានចែងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ។

♦ **ការព្យួរកិច្ចព្រមព្រៀង :**

គឺការដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ននូវកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានចុះហត្ថលេខាក្នុងមក ដោយសាររូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិ បុគ្គលដែលជាម្ចាស់កិច្ចព្រមព្រៀងបានអនុវត្តខុសពីកិច្ចព្រមព្រៀង ហើយតម្រូវឱ្យធ្វើការកែប្រែកំហុសឆ្គង ឬ ជួសជុល ឬ សងការខូតខាតឡើងវិញ ស្របតាមខ្លឹមសារដែលមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង ។

♦ **ការដកហូតកិច្ចព្រមព្រៀង :**

គឺការលុបចោលជាស្ថាពរនូវកិច្ចព្រមព្រៀងដោយសាររូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល បានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងធ្ងន់ធ្ងរពីកិច្ចព្រម ព្រៀង ដែលមិនអាចកែប្រែបាន ។

ប្រភេទទណ្ឌកម្ម	សិទ្ធិសម្រេច
<ul style="list-style-type: none"> - ទោសជាប់ពន្ធនាគារ - វិបអូសដោយតុលាការ - ពិន័យដោយតុលាការ 	តុលាការ
<ul style="list-style-type: none"> - ពិន័យអន្តរការណ៍ - ការជួសជុលការខូតខាត - ការព្រមាន 	រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
<ul style="list-style-type: none"> - ការដកហូតលិខិតអនុញ្ញាត - ការព្យួរលិខិតអនុញ្ញាត 	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
<ul style="list-style-type: none"> - ការដកហូតកិច្ចព្រមព្រៀង - ការព្យួរកិច្ចព្រមព្រៀង 	រាជរដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ៩១.-

រដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសិទ្ធិសម្រេចពីការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសព្រៃឈើ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៦ នៃច្បាប់នេះ ។ ការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសព្រៃឈើ អាចធ្វើបានតែក្នុងករណីជនល្មើសសារភាពទោសកំហុស និងយល់ព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យ ស្របតាមទោសបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ក្នុងរយៈពេលមិនឱ្យលើសពីដប់ប្រាំ (១៥) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេច ។

បែបបទ និង សិទ្ធិសម្រេចពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។

ក្នុងការកំណត់បរិមាណទឹកប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ត្រូវពិចារណាលើកត្តាដូចតទៅ :

- ១- ផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែងពីលទ្ធផលនៃបទល្មើស ។
- ២- ការខូចខាតដល់បរិស្ថាន ។
- ៣- ចំនួននៃការប្រព្រឹត្តល្មើស ។
- ៤- បរិមាណប្រាក់ពិន័យដែលធ្វើឱ្យរាងចាល ។
- ៥- ការប្រព្រឹត្តល្មើសដោយចេតនា ។

• ការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសព្រៃឈើ :

ការពិន័យអន្តរការណ៍អាចអនុវត្តទៅបានតែក្នុងករណីជនល្មើសបានសារភាពទោសកំហុស និង យល់ព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តាមនីតិវិធីរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ជនល្មើសត្រូវចូលខ្លួនមកបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ឱ្យបានគ្រប់ចំនួនយ៉ាងយូរ ១៥ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការចេញសេចក្តីសំរេច ។ នៅពេលជនល្មើសបានបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍រួច រដ្ឋបាលព្រៃឈើអាចអនុញ្ញាតប្រគល់វត្ថុតាងផ្សេងៗទៅឱ្យម្ចាស់ដើមវិញ លើកលែងតែវត្ថុតាងពិតប្រាកដជាផល អនុផលព្រៃឈើ ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ជនល្មើសត្រូវទទួលចេញសោហ៊ុយចំណាយលើការដឹកជញ្ជូន និង ការរំចែករុក្ខាវត្ថុតាងទាំងអស់តាមការជាក់ស្តែង ។ ទឹកប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវបង់ចូលថវិកាជាតិតាមរយៈរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

ក្រោយរយៈពេល១៥ថ្ងៃ នៃការចេញសេចក្តីសំរេច បើជនល្មើសមិនបានមកបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ទេនោះ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ ខ័ណ្ឌ ឬ ផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

• ក្នុងការកំណត់បរិមាណទឹកប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវពិចារណាទៅលើកត្តាដូចខាងក្រោម :

- ផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែងពីលទ្ធផលនៃបទល្មើស : គឺការពិន័យតាមតំលៃផល អនុផលព្រៃឈើដែលកំណត់តាមតំលៃទីផ្សារជាមូលដ្ឋាន ហើយមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ (ប្រកាសនេះកំពុងស្ថិតនៅក្នុងការពិនិត្យ និង សំរេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ នៅឡើយ) ។
- ការខូចខាតដល់បរិស្ថាន : គឺជាតំលៃត្រូវបូកបន្ថែមនូវការបង្កឱ្យខូចខាតដល់ប្រភពទឹក បំពុលដី ខ្យល់ផលិតផលកសិកម្ម សុខភាពមនុស្ស សត្វ ។ល។ ដែលជនល្មើសត្រូវសង ឬ ជួសជុលការខូចខាតនោះ បន្ថែមលើទឹកប្រាក់ពិន័យជាមូលដ្ឋានក្នុងចំនុចទី១ខាងលើ ។
- ចំនួននៃការប្រព្រឹត្តល្មើស : ជាការពិន័យដែលពិចារណាទៅលើចំនួនដងដែលជនល្មើសបានប្រព្រឹត្តល្មើស និង ភាពមិនរាងចាលរបស់ជនល្មើស ។ ឧទាហរណ៍ : បើជនល្មើសបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាលើកទី ១ នោះ

ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើចំនួនពីរ (២) ទៅបី (៣) ដង នៃតំលៃវត្ថុតាងពិត ប្រាក់ដៃនៃទីផ្សារ ។ បើជនល្មើសត្រូវបានពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយៗបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសទៀតក្នុង រយៈពេលមួយខែបន្ទាប់ពីការពិន័យលើកទី១ នោះត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើចំនួន ពីរ (២) ទៅបួន (៤) ដង នៃតំលៃវត្ថុតាងពិត ប្រាក់ដៃនៃទីផ្សារ ។

- បរិមាណប្រាក់ពិន័យដែលធ្វើឱ្យរាងចាល : គឺជាទឹកប្រាក់ពិន័យជាអតិបរិមាណចំពោះជនណាដែលប្រព្រឹត្ត បទល្មើសច្រើនលើកច្រើនសារដោយមិនព្រមរាងចាលចំពោះអំពើរបស់ខ្លួន ហើយទឹកប្រាក់ដែលត្រូវពិន័យ នេះ អាចរួមបញ្ចូលការពិន័យក្នុងចំនួនទាំង ៣ ខាងលើ ។
- ការប្រព្រឹត្តល្មើសដោយចេតនា : គឺជាការប្រព្រឹត្តល្មើសដោយគ្រោងទុកជាមុន ឬ មានបំណងច្បាស់លាស់ ។ ដូចនេះទឹកប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវគិតក្នុងកំរិតអតិបរិមាណ ។ ឧទាហរណ៍ : ការពិន័យអន្តរការណ៍ក្នុងកំរិត បី (៣) ដង នៃតំលៃវត្ថុតាងពិតប្រាក់ដៃនៃទីផ្សារ ។

មាត្រា ៩២.-

ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ប្រាក់ពិន័យតាមសាលក្រមតុលាការ ឬប្រាក់បានមកពីការលក់វត្ថុតាង ត្រូវបង់ចូលថវិកា ជាតិ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចសម្រេចផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និង មន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងករណីបង្ក្រាប បទល្មើសព្រៃឈើជាក់លាក់ណាមួយ ។

- ♦ វត្ថុតាងនៃបទល្មើសដែលត្រូវលក់យកប្រាក់បង់ចូលថវិកាជាតិ : វត្ថុតាងនៃបទល្មើសរួមមាន វត្ថុតាងដែលបាន ប្រមូលដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ វត្ថុតាងដែលបានដកហូតក្រោយការពិន័យអន្តរការណ៍ និង វត្ថុតាងដែលបានរឹបអូស ដោយតុលាការ ។
- ♦ ការផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និងមន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ :
 រង្វាន់លើកទឹកចិត្តអាចផ្តល់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និង មន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ មាន :
 - ការផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់បានមកពីការពិន័យអន្តរការណ៍ និង ការរឹបអូសវត្ថុតាង ការផ្តល់មេដាយ ប័ណ្ណសរសើរ លិខិតសរសើរ ឬ សំភារៈផ្សេងៗ ។
 - ការតម្កើងតួនាទី និង ឋានន្តរសក្តិដល់មន្ត្រី ។
- ♦ ប្រាក់ពិន័យតាមសាលក្រមតុលាការ :
 គឺជាទឹកប្រាក់ពិន័យដែលតុលាការបានសម្រេចក្នុងពេលជំនុំជំរះក្តី ដោយតម្រូវឱ្យជនល្មើសបង់តាមសាលក្រម ដែលបានកំណត់ ។

មាត្រា ៩៣.-

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដូចតទៅ :
 ១-ចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ ត្រូវជាប់ពន្ធនាគារពីប្រាំ (៥) ឆ្នាំ ទៅដប់ (១០) ឆ្នាំ និងត្រូវរឹបអូសវត្ថុ តាងទាំងអស់មកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

២- ចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ២ ត្រូវជាប់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ឆ្នាំ ទៅប្រាំ (៥) ឆ្នាំ និង/ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពីដប់លាន (១០.០០០.០០០) រៀល ទៅមួយរយលាន (១០០.០០០.០០០) រៀល ។ វត្តមានទាំងអស់ ត្រូវរឹបអូសមកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

៣- ចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ៣ ត្រូវជាប់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ខែ ទៅមួយ (១) ឆ្នាំ ឬ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលាន (១.០០០.០០០) រៀល ទៅដប់លាន (១០.០០០.០០០) រៀល ។ វត្តមានទាំងអស់អាចត្រូវ រឹបអូសមកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

៤- ការព្រមាន ការជួសជុលការខូចខាត ការពិន័យអន្តរការណ៍ ការដកហូត ឬការព្យួរកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ លិខិត អនុញ្ញាតិ ។

តម្លៃទីផ្សារជាមូលដ្ឋាននៃផល អនុផលព្រៃឈើត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ដើម្បីអនុវត្តឯកភាពទូទាំងប្រទេស ។

• បទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ :

ជាប្រភេទបទល្មើសកំរិតធ្ងន់ធ្ងរជាងគេ ដែលជាប្រភេទបទល្មើសធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ សេដ្ឋកិច្ច បរិស្ថាន សង្គម និង ធនធានធម្មជាតិ។ ជនល្មើសត្រូវជាប់ពន្ធនាគារដោយពុំអាចបង់ប្រាក់ពិន័យជំនួសសកម្មភាពល្មើស ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តបានឡើយ ។ ការផ្ដន្ទាទោសនេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ។

• បទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ២ :

ជាប្រភេទបទល្មើសថ្នាក់មធ្យម ដែលជនល្មើសអាចត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដោយជាប់ពន្ធនាគារ និង ពិន័យជាប្រាក់ ឬ គ្រាន់តែជាប់ពន្ធនាគារ ឬ គ្រាន់តែពិន័យជាប្រាក់។ ការផ្ដន្ទាទោសក្នុងកំរិតណាមួយនេះ អាស្រ័យលើការវិនិច្ឆ័យសេចក្ដី របស់តុលាការ យោងតាមទំហំ និង ប្រភេទនៃបទល្មើស ។

• បទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ៣ :

ជាប្រភេទបទល្មើសកំរិតទាប ដែលជនល្មើសអាចត្រូវជាប់ពន្ធនាគារ ឬគ្រាន់តែពិន័យជាប្រាក់។ ការផ្ដន្ទាទោស ណាមួយនេះអាស្រ័យលើការវិនិច្ឆ័យសេចក្ដីរបស់តុលាការ យោងតាមទំហំ និង ប្រភេទនៃបទល្មើស ។

• ការព្រមាន ការជួសជុលការខូចខាត ការពិន័យអន្តរការណ៍ ការដកហូត ឬការព្យួរកិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតអនុញ្ញាត :

ជាប្រភេទបទល្មើសកំរិតទាបជាងគេ ហើយនីតិវិធីនៃការដោះស្រាយបទល្មើសព្រៃឈើគឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ឬ រាជរដ្ឋាភិបាល អាស្រ័យលើដែនសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៩៤.~

បុគ្គលណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ខូចខាតដល់មជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ ត្រូវចេញថ្លៃស្តារ ឬ ជួសជុលការខូចខាតឱ្យមានលក្ខខណ្ឌដូចដើមឡើងវិញ ។

• មជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ :

គឺជាអន្តរអំពើចំរុះនៅលើផ្ទៃដីមួយជាក់លាក់រវាងបណ្តាការៈមានជីវិត (សារព័ន្ធរុក្ខជាតិ សត្វ មីក្រូសរីរាង្គ) ជា មួយនឹងមជ្ឈដ្ឋានគ្មានជីវិត (អាកាសធាតុ មីក្រូអាកាស ធាតុទឹក ដី) ដែលបង្កនូវស្ថាបនកម្មរបស់ព្រៃឈើ និង ជាឯកតា

បំពេញមុខងារមួយនៅលើសំបកផែនដី ។ មនុស្សរួមជាមួយតម្រូវការផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ប្រពៃណី វប្បធម៌ និង បរិស្ថាន ក៏ជា ផ្នែកចំរុះមួយនៃបណ្តាប្រព័ន្ធមជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើដែរ ។

មាត្រា ៩៥.-

រដ្ឋបាលព្រៃឈើអាចចេញលិខិតព្រមាន និង តម្រូវឱ្យជួសជុលការខូចខាតចំពោះសកម្មភាពលើសនៅក្នុងដែន ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ដូចខាងក្រោម :

- ១- ប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផ្សេងៗ លែង ឬ ចងសត្វពាហនៈក្នុងតំបន់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ចំការឈើ ឬ ផ្ទាល់កូនឈើរបស់រដ្ឋ ដោយបំផ្លាញឈើ ឬ កូនឈើនៅទីនោះ ។
- ២- ធ្វើឱ្យរូបស ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាតដល់ដើមឈើ ឬ រុក្ខជាតិផ្សេងទៀតដែលកំពុងថែរក្សា ឬ ដែលបានដាំ ។
- ៣- លួច ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាតដល់របង បង្គោល ឬ ស្លាកសញ្ញាក្នុងផ្ទាល់បណ្តុះកូនឈើ ឬ ក្នុងដែនព្រៃបម្រុងទុក អចិន្ត្រៃយ៍ ។

• **រដ្ឋបាលព្រៃឈើអាចចេញលិខិតព្រមាន និង តម្រូវឱ្យជួសជុលការខូចខាតចំពោះសកម្មភាពលើសនៅក្នុងដែនព្រៃ បម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ :**

ជនគ្រប់រូប ទោះជាសហគមន៍មូលដ្ឋាន ជនជាតិដើមក្តី ត្រូវតែទទួលលិខិតព្រមាន និង តម្រូវឱ្យជួសជុលការខូច ខាត ចំពោះសកម្មភាពលើសនៅក្នុងដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទាំងបីនៃមាត្រា៩៥នេះ ហើយ ត្រូវទទួលការព្រមាន និង បង់ថ្លៃជួសជុលការខូចខាត ទៅតាមទំហំដែលបានប្រព្រឹត្តដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះដែរ ។

មាត្រា ៩៦.-

ត្រូវទទួលពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើជាប្រាក់ចំនួនពីរ (២) ទៅបី (៣) ដងនៃតម្លៃវត្ថុតាងពិត ប្រាកដនៃទិដ្ឋភាពចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដូចខាងក្រោម :

- ១- កាប់ដើមឈើដែលគ្មានស្លាកសញ្ញាសំគាល់អនុញ្ញាតឱ្យកាប់រំលំ ។
- ២- ដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។
- ៣- ធ្វើសន្តិធិផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។
- ៤- ដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើខុសទិសដៅ លើសបរិមាណកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូន ។
- ៥- ប្រើប្រាស់លិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើហួសសុពលភាព ។
- ៦- មានយថាប្រភេទផល អនុផលព្រៃឈើខុសពីការកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូន ។
- ៧- ធ្វើសន្តិធិផល អនុផលព្រៃឈើលើសពីលិខិតអនុញ្ញាត ។
- ៨- នាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើ គ្រាប់ពូជ និងប្រភេទរុក្ខជាតិព្រៃដែលលើសពីការកំណត់ក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណ ។
- ៩- កាប់រំលំ អារ ច្រៀក និង ចាំងឈើមូលក្នុងដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ ប្រើរណារយន្តជាមធ្យោបាយ ប្រមូលផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ គ្មានស្លាកសញ្ញា ។
- ១០- ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្រៅម៉ោងអនុញ្ញាត ។
- ១១- ដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើដែលកាប់រំលំ ឬប្រមូលយកមកដោយផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។
- ១២- ផល អនុផលព្រៃឈើដែលយកមកកែច្នៃ ត្រូវបានកាប់ ឬ ប្រមូលដោយផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

១៣- ផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទដែលលក់ដូរ ចែកចាយបានមកពីការកាប់ ឬ រុករក ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

១៤- ផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទដែលបានមកពីការប្រមូលផល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិ នៃច្បាប់នេះ ។

១៥- នាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើដែលអាជ្ញាប័ណ្ណគ្មានចុះទិដ្ឋាការដោយប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

១៦- ចិញ្ចឹម បង្កាត់ពូជប្រភេទសត្វព្រៃក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ ។

១៧- យកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ កែច្នៃសំណាក សន្និធិ ដឹកជញ្ជូន ឬ នាំចូលសត្វព្រៃរស់ និង សំណាកក្នុងក្រុមមាន ដោយកម្រ ។

១៨- ចិញ្ចឹម បង្កាត់ពូជប្រភេទសត្វព្រៃក្នុងក្រុមមានដោយកម្រ ។

១៩- ដឹកជញ្ជូន ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម សន្និធិ កែច្នៃសំណាក ឬ នាំចូលសត្វព្រៃរស់ និង សំណាកក្នុងក្រុមមានដោយ បង្ករដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។

២០- បរាណក្នុងទិសាធារណៈ ។

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះមិនរាងចាលក្នុងរយៈពេលមួយ (១)ខែ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើជាប្រាក់ចំនួនពីរ(២) ទៅបួន (៤)ដង នៃតម្លៃវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃទី ផ្សារ ។ វត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើសព្រៃឈើ ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ វត្ថុតាងផ្សេង ទៀតក្រៅពីផល អនុផលព្រៃឈើអាចប្រគល់ឱ្យសាមីជនវិញតែក្នុងករណីប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៩៦ នៃច្បាប់នេះ ។

• កាប់ដើមឈើដែលគ្មានស្លាកសញ្ញាសំគាល់អនុញ្ញាតឱ្យកាប់រំលំ :

ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មឈើនៅក្នុងព្រៃសម្បទាន ឬ ព្រៃគុបរបស់ខ្លួន ព្រៃសម្បទានិក ឬ ម្ចាស់ព្រៃគុបត្រូវកាប់ ដើមឈើណាដែលមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដៅឱ្យកាប់ (មានស្លាកសញ្ញាសំគាល់ឱ្យកាប់) ។ ការកាប់ដើមឈើដែលគ្មានស្លាក សញ្ញាសំគាល់ឱ្យកាប់ ឬ ការកាប់ដើមឈើដែលដាក់ស្លាកសញ្ញាសំគាល់បន្ទុល់ទុកពូជ ជាអំពើល្មើស ហើយម្ចាស់ព្រៃសម្បទាន ឬ ម្ចាស់ព្រៃគុប ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយឈើដែលបានកាប់រំលំទាំងនោះត្រូវដកហូតជា សម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់ បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

• ដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត :

ផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទដែលចរាចរក្នុងទូទាំងប្រទេស ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនចេញដោយ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ដូចនេះ ការដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើពីទីតាំងមួយទៅកាន់ទីតាំងមួយទៀត ត្រូវមានលិខិត អនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើចេញដោយផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលមានដែនសមត្ថកិច្ចនៅទីនោះ ។ ការដឹក ជញ្ជូនដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយ ផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានដឹកជញ្ជូនដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតនោះ ត្រូវដកហូតជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញ ថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

• ធ្វើសន្និធិផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត :

ផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទដែលជាសន្និធិ ទោះជានៅទីណាក៏ដោយ ក៏ត្រូវអមដោយលិខិតអនុញ្ញាតដឹក ជញ្ជូន ឬ លិខិតអនុញ្ញាតសន្និធិចេញឱ្យដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ការសន្និធិដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនផល អនុ

ផលព្រៃឈើ ឬ លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យសន្និធិ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើ ដែលបានសន្និធិនោះ ត្រូវប្រមូលទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

♦ ដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើខុសទិសដៅ លើសបរិមាណកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូន :

ការដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទខុសទិសដៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើ ដែលបានដឹកជញ្ជូនខុសទិសដៅនោះ ត្រូវដកហូតជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

ការដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទលើសបរិមាណកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនផល អនុផល ព្រៃឈើ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវចាប់ឃាត់ទាំងផល អនុផលព្រៃឈើដែលមានក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ទាំងផល អនុផលព្រៃ ឈើលើសពីលិខិតអនុញ្ញាត ព្រមទាំងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ។ ផល អនុផលព្រៃឈើដែលដឹកលើសពីលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវ ទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានដឹកលើសនោះត្រូវដកហូតជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។ រីឯផល អនុផលព្រៃឈើដែលមានក្នុងលិខិត អនុញ្ញាតត្រូវប្រគល់ឱ្យវិញ បន្ទាប់ពីជនល្មើសបានបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍លើបរិមាណផល អនុផលព្រៃឈើដែលបាន ដឹកលើសរួចមក ។

♦ ប្រើប្រាស់លិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើហួសសុពលភាព :

ការដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទហួសរយៈពេលកំណត់អនុញ្ញាតឱ្យដឹកជញ្ជូន ត្រូវទទួលការពិន័យ អន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានដឹកជញ្ជូននោះ ត្រូវដកហូតជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយ ប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។

♦ មានយថាប្រភេទផល អនុផលព្រៃឈើខុសពីការកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូន :

ការដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទដែលមានយថាប្រភេទផល អនុផលព្រៃឈើខុសពីការកំណត់ ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានដឹកជញ្ជូននោះ ត្រូវដកហូតជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។ ឧទាហរណ៍ : ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត គឺដឹកជញ្ជូនលើ អារប្រភេទលេខ២ (ឈើទាល) ប៉ុន្តែនៅពេលដឹកជញ្ជូនពិនិត្យឃើញលើអារប្រភេទប្រណិត (បេង) ទេវិញ ។

♦ ធ្វើសន្និធិផល អនុផលព្រៃឈើលើសពីលិខិតអនុញ្ញាត :

ការសន្និធិផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទលើសបរិមាណកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យសន្និធិ ត្រូវទទួលការ ពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានសន្និធិលើសនោះត្រូវដកហូតជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយ ប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។

♦ នាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើ គ្រាប់ពូជ និង ប្រភេទរុក្ខជាតិព្រៃដែលលើសពីការកំណត់ក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណ :

ការនាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើ គ្រាប់ពូជ និង ប្រភេទរុក្ខជាតិព្រៃ ដែលលើសបរិមាណកំណត់ក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណ នាំចេញ (អាជ្ញាប័ណ្ណចេញដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដោយមានការចុះទិដ្ឋាការរបស់ប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ) ត្រូវទទួល ការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើ គ្រាប់ពូជ និង ប្រភេទរុក្ខជាតិព្រៃដែលនាំចេញលើស នោះ ត្រូវដកហូតជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

♦ កាប់រំលំ អារ ច្រៀក និង ចាំងឈើមូលក្នុងដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ ប្រើរណារយន្តជាមធ្យោបាយប្រមូល ផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ គ្មានស្នាក់សញ្ញា :

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល រួមទាំងម្ចាស់ព្រៃគុប ម្ចាស់ព្រៃសម្បទាន ដែលបានកាប់រំលំ អារ ច្រៀក និង ចាំងឈើ មូលក្នុងដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ គ្មានស្នាកសញ្ញាសំគាល់ឱ្យកាប់រំលំពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវ ទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើចំពោះឈើដែលបានកាប់រំលំ អារ ច្រៀក និង ចាំងនោះ ហើយឈើដែលបាន កាប់រំលំ អារ ច្រៀក និង ចាំងដឹកជញ្ជូននោះ ត្រូវប្រមូលទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយក ប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល រួមទាំងម្ចាស់ព្រៃគុប ម្ចាស់ព្រៃសម្បទាន ដែលបានប្រើប្រាស់វណ្ណយន្តជាមធ្យោបាយ ប្រមូលផលព្រៃឈើក្នុងដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ គ្មានស្នាកសញ្ញាសំគាល់ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើចំពោះផលព្រៃឈើដែលបានប្រមូល ហើយផលព្រៃឈើដែលបានប្រមូល នោះ ត្រូវដកហូតទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។ ចំណែកវណ្ណ យន្តដែលបានប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយបំផ្លាញការប្រមូលផលព្រៃឈើ ត្រូវដកហូតដើម្បីធ្វើការបំផ្លាញចោល តាមបទបញ្ជា លេខ ០១ បប ចុះថ្ងៃទី ០៩-០៦-២០០៤ និង បទបញ្ជាលេខ ០២ ចុះថ្ងៃទី ២២-០៩-២០០៦ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

• ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្រៅម៉ោងអនុញ្ញាត :

ម្ចាស់ព្រៃគុប ឬ ម្ចាស់ព្រៃសម្បទាន ដែលបានប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្នុងព្រៃគុប ឬ ព្រៃសម្បទានរបស់ ខ្លួន ក្រៅម៉ោងអនុញ្ញាត (ម៉ោងអនុញ្ញាតឱ្យប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ចាប់ពីម៉ោង ៦ ព្រឹក ដល់ម៉ោង ៦ ល្ងាច) ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើចំពោះផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានប្រមូលក្រៅម៉ោងអនុញ្ញាត ហើយ ផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានប្រមូលនោះ ត្រូវដកហូតទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយក ប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

• ដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើដែលកាប់រំលំ ឬ ប្រមូលយកមកដោយផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ :

ការដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានកាប់រំលំ ឬ ប្រមូលផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវ ហាមឃាត់ ។ ការដឹកជញ្ជូនផល អនុផលព្រៃឈើក្នុងករណីនេះ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយ ផល អនុផលព្រៃឈើដែលបានដឹកជញ្ជូន ត្រូវដកហូតទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់ បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

• ផល អនុផលព្រៃឈើដែលយកមកកែច្នៃ ត្រូវបានកាប់ ឬ ប្រមូលដោយផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ :

ផល អនុផលព្រៃឈើដែលយកមកកែច្នៃនៅតាមរោងសិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ដេប៉ូទីញ-លក់ រោងអារឈើ ។ល។ ត្រូវបានមកពីប្រភពស្របច្បាប់ (ផល អនុផលព្រៃឈើពិព្រៃគុប ព្រៃសម្បទាន ការដេញថ្លៃលក់ជា សាធារណៈតាមរយៈការប្រមូលដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ការដកហូតដោយការពិន័យអន្តរការណ៍ ការរឹបអូសដោយ តុលាការ) ។ ផល អនុផលព្រៃឈើដែលមានប្រភពមិនស្របច្បាប់ ហើយត្រូវបានយកមកធ្វើការកែច្នៃ ត្រូវទទួលការ ពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើនោះ ត្រូវដកហូតទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

• ផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទដែលលក់ដូរ ថែកចាយ បានមកពីការកាប់ ឬ រុករក ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ដែលផ្ទុយ នឹងបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ :

ផល អនុផលព្រៃឈើដែលដាក់លក់នៅតាមដេប៉ូឈើ រោងសិប្បកម្មផល អនុផលព្រៃឈើ រោងអារឈើ ។ល។ ត្រូវបានមកពីប្រភពស្របច្បាប់ (ផល អនុផលព្រៃឈើពិព្រៃគុប ព្រៃសម្បទាន ការដេញថ្លៃលក់ជាសាធារណៈតាមរយៈ

ការប្រមូលដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ការដកហូតដោយការពិន័យអន្តរការណ៍ ការរឹបអូសដោយតុលាការ) ។ ផល អនុផល ព្រៃឈើដែលមានប្រភពមិនស្របច្បាប់ ហើយត្រូវបានយកមកលក់ និង ចែកចាយ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពី រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើនោះ ត្រូវដកហូតទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈ យកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

♦ **ផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទដែលបានមកពីការប្រមូលផល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ នេះ :**

ផល អនុផលព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទដែលបានមកពីការប្រមូលផល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃ ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃឈើនោះ ត្រូវដកហូតទុកជា សម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

♦ **នាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើដែលអាជ្ញាប័ណ្ណគ្មានចុះទិដ្ឋាការដោយប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ :**

ការនាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើ ត្រូវមានអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចេញ ដែលចេញដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដោយមាន ការចុះទិដ្ឋាការរបស់ប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើលើអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចេញនោះ ។ អាជ្ញាប័ណ្ណនាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើដែល គ្មានចុះទិដ្ឋាការដោយប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយផល អនុផលព្រៃ ឈើដែលធ្វើការនាំចេញនោះត្រូវដកហូតជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយប្រកាសលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈយកប្រាក់បង់ចូលរដ្ឋ ។

♦ **ចិញ្ចឹម បង្កាត់ពូជប្រភេទសត្វព្រៃក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ ឬ ក្រុមមានដោយកម្រ :**

ការចិញ្ចឹម ការបង្កាត់ពូជប្រភេទសត្វព្រៃក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ ឬ ក្រុមមានដោយកម្រ ត្រូវហាមឃាត់ និង ត្រូវ ទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយសត្វព្រៃដែលបានចិញ្ចឹម ឬ បង្កាត់ពូជនោះ ត្រូវដកហូត ដោយយក ទៅដោះលែងក្នុងព្រៃធម្មជាតិ ឬ យកទៅអភិរក្សនៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ ឬ សួនសត្វ ។

♦ **យកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ កែច្នៃសំណាក សន្និធិ ដឹកជញ្ជូន ឬ នាំចូលសត្វព្រៃរស់ និង សំណាកក្នុងក្រុមមានដោយកម្រ :**

ការយកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ កែច្នៃសំណាក សន្និធិ ដឹកជញ្ជូន ឬ នាំចូលសត្វព្រៃរស់ និង សំណាកក្នុងក្រុមមានដោយកម្រ ត្រូវហាមឃាត់ និងត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើសត្រូវដកហូត ដោយយកទៅបំផ្លាញចោល ដោះលែងក្នុងព្រៃធម្មជាតិ ឬ យកទៅអភិរក្សនៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ ឬ សួនសត្វ ។

♦ **ដឹកជញ្ជូន ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម សន្និធិ កែច្នៃសំណាក ឬ នាំចូលសត្វព្រៃរស់ និង សំណាកក្នុងក្រុមមានដោយបង្ក ដោយ គ្មានលិខិតអនុញ្ញាត :**

ការដឹកជញ្ជូន ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម សន្និធិ កែច្នៃសំណាក ឬ នាំចូលសត្វព្រៃរស់ និង សំណាកក្នុងក្រុមមានដោយបង្ក ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ក្នុងករណីគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើទេ ត្រូវទទួលការពិន័យ អន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើសត្រូវដកហូត ដោយយកទៅបំផ្លាញចោល ដោះលែង ក្នុងព្រៃធម្មជាតិ ឬ យកទៅអភិរក្សនៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ ឬ សួនសត្វ ។

♦ **បរាបាញ់ក្នុងទីសាធារណៈ :**

ការបរាបាញ់សត្វព្រៃក្នុងទីសាធារណៈត្រូវហាមឃាត់ និង ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើសត្រូវដកហូត ដោយយកទៅបំផ្លាញចោល ដោះលែងក្នុងព្រៃធម្មជាតិ ឬ យកទៅ អភិរក្សនៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ ឬ សួនសត្វ ។

♦ **ការទទួលពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ :**

ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ៩៦ នេះ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ នូវទឹកប្រាក់ចំនួនពីរ (២) ទៅបី (៣) ដង នៃតំលៃវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃទីផ្សារជាមូលដ្ឋាន ដូចមាន កំណត់នៅក្នុងប្រកាសស្តីពីតម្លៃទីផ្សារមូលដ្ឋាននៃផលអនុផលព្រៃឈើសំរាប់ពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសព្រៃឈើ បើ មិនរាងចាលក្នុងរយៈពេលមួយ (១)ខែ ត្រូវទទួលការពិន័យអន្តរការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើជាប្រាក់ចំនួនពីរ (២) ទៅបួន (៤) ដង នៃតម្លៃវត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃទីផ្សារជាមូលដ្ឋាន ។

វត្ថុតាងពិតប្រាកដនៃបទល្មើសព្រៃឈើ (ផល អនុផលព្រៃឈើ) ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។ រីឯវត្ថុតាងផ្សេង ទៀតក្រៅពីផល អនុផលព្រៃឈើអាចប្រគល់ឱ្យសាមីជនវិញ ។

មាត្រា ៩៧.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសក្រោមបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ ដែលត្រូវជាប់ពន្ធនាគារពីប្រាំ (៥) ឆ្នាំ ទៅដប់ (១០) ឆ្នាំ និង ត្រូវរឹបអូសវត្ថុតាងទាំងអស់មកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដកហូតកិច្ចព្រមព្រៀង អាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត និង កំទេចចោលវត្ថុតាង ក្លែង ចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចខាងក្រោម :

- ១- ក្លែងព្យញ្ជនត្រា ឬប្រើព្យញ្ជនត្រាក្លែង ឬបំផ្លាញស្នាមព្យញ្ជនត្រារដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលវាយលើឈើហ៊ុប ។
- ២- ក្លែងបន្លំដោយស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានពាក់សញ្ញាសម្គាល់ ឬ ពាក់ប៉ាននូវសក្កិរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។
- ៣- ក្លែងបន្លំលិខិតសាធារណៈដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ ឬ សត្វព្រៃ ។
- ៤- បំផ្លាញ លាក់បាំង លក់ ឬ លួចវត្ថុតាងព្រៃឈើ ។
- ៥- កំទេច ផ្លាស់ប្តូរ លុបបំបាត់ ឬធ្វើឱ្យខូចខាតដល់ព្រំសិទ្ធិនៃតំបន់ព្រៃឈើ ។
- ៦- កាប់រានព្រៃ ឈូសឆាយដីព្រៃ ហ្នឹងកាន់កាប់ដីព្រៃ ។
- ៧- បង្កឱ្យភ្លើងឆេះព្រៃដោយចេតនា ។
- ៨- គ្រឿវ បំពុល កាប់បំផ្លាញ ផ្តួលរំលំដើមឈើ ឬ គាស់រំលើងប្រមូលគល់ឈើ ។
- ៩- បង្កើតមូលដ្ឋានកែច្នៃឈើរមៀត ឬ មូលដ្ឋានសិប្បកម្មអនុផលព្រៃឈើផ្សេងទៀត ដែលនាំមកនូវការបំផ្លាញ ព្រៃឈើ និង មជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ ។

១០- បរហញ្ច សម្លាប់ ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬ នាំចេញប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ ។

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១មិនរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសទ្វេដងនៃបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១ នៃ ច្បាប់នេះ ។

ខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៩៧ នេះ គឺសំដៅដាក់ទោសទណ្ឌលើរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណា មួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។ ចំពោះសកម្មភាពដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាម មាត្រា ១០១ ។

• **ក្លែងព្យញ្ជនត្រា ឬ ប្រើព្យញ្ជនត្រាក្លែង ឬ បំផ្លាញស្នាមព្យញ្ជនត្រារដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដែលវាយលើឈើហ៊ុប :**

- ក្លែងព្យញ្ជនត្រា : ជាការបង្កើតព្យញ្ជនត្រាដូច ឬ ស្រដៀងព្យញ្ជនត្រារដ្ឋបាលព្រៃឈើដើម្បីវាយលើឈើហ៊ុប ។
- ប្រើព្យញ្ជនត្រាក្លែង : ជាការប្រើប្រាស់ព្យញ្ជនត្រាក្លែង ដើម្បីយកទៅវាយលើឈើហ៊ុប ។

- **បំផ្លាញស្នាមញញួរត្រូវរដ្ឋបាលព្រៃឈើ** : ជាការចាំង កាត់ ឬ កំទេចចោលនូវស្នាមញញួរត្រូវដែលមន្ត្រី រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានវាយលើលើហ៊ុបរួចហើយ ។

• **ក្លែងបន្លំដោយស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ញាសម្គាល់ ឬ ពាក់ឋាននូវសក្ខីរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ :**

មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវគ្រងឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ញាសម្គាល់ និង ឋាននូវសក្ខីឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមតួនាទី និង ភារកិច្ចដូចមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យស្តីពី *សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និង ឋាននូវសក្ខីរបស់មន្ត្រី រដ្ឋបាលព្រៃឈើ* ។ ក្រៅពីមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ពុំមានជនណាម្នាក់សិទ្ធិគ្រងឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និង ឋាននូវសក្ខី របស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានឡើយ ។ ជនណាដែលក្លែងបន្លំស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ញាសម្គាល់ ឬ ពាក់ឋាននូវសក្ខី របស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដើម្បីធ្វើសកម្មភាពណាមួយទាំងស្របច្បាប់ក្តី ទាំងខុសច្បាប់ក្តី ត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រានេះ ។

• **ក្លែងបន្លំលិខិតសារណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ ឬ សត្វព្រៃ :**

ជាការក្លែងបន្លំខ្លឹមសារ ហត្ថលេខា និង ត្រា លើលិខិតបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ច្បាប់ ឬ លិខិតបទដ្ឋានក្រោមច្បាប់ ផ្សេងៗក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ ឬ អន្តរាគមន៍ក្នុងការដោះលែងវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើ ។

• **បំផ្លាញ លាក់បាំង លក់ ឬ លួចវត្ថុតាងព្រៃឈើ :**

- **ការបំផ្លាញវត្ថុតាងព្រៃឈើ** : ជាការបំផ្លាញវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើ (ផល អនុផលព្រៃឈើ សំភារៈ និងមធ្យោបាយបំរើឱ្យការប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ) ដែលត្រូវបានមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើធ្វើការចាប់ឃាត់ ប្រមូល និង ដកហូតយកមករក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីរង់ចាំការសំរេចពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ ពី តុលាការជាសមត្ថកិច្ច ។

- **ការលាក់បាំងវត្ថុតាងព្រៃឈើ** : សំដៅដល់ម្ចាស់ព្រៃសម្បទាន ឬម្ចាស់ព្រៃគុបដែលបានធ្វើអាជីវកម្មប្រមូល ផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ អ្នកប្រកបរបរអាជីវកម្មណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ ហើយនៅពេល ដែលមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចបានរកឃើញវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើនៅទីកន្លែងកើតហេតុ ដែល អាចសន្និដ្ឋានបានថា វត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើទាំងនោះជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងម្ចាស់ព្រៃសម្បទាន ឬ ម្ចាស់ព្រៃ គុប ម្ចាស់រោងចក្រអារលើ ម្ចាស់សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ម្ចាស់រោងសន្និធិផល អនុផល ព្រៃឈើ ហើយវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើទាំងនោះត្រូវបានជនល្មើសប្រើគ្រប់មធ្យោបាយដើម្បីបិទបាំងបទ ល្មើសព្រៃឈើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ឬ បំភាន់ភ្នែកសមត្ថកិច្ចរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ឧទាហរណ៍ : ម្ចាស់ព្រៃ សម្បទាន ឬ ម្ចាស់ព្រៃគុបបានកាត់ ឬ ដុតបំផ្លាញគល់ឈើ ឬ ប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផ្សេងៗដើម្បីបំបាត់ ដាន ឬកែប្រែសភាពដើមរបស់គល់ឈើនៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើអាជីវកម្មលើខុសពីបែបបទបច្ចេកទេស ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ។

- **លក់វត្ថុតាងព្រៃឈើ** : ជាការលក់វត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើ (ផល អនុផលព្រៃឈើ សំភារៈ និង មធ្យោ បាយបំរើឱ្យការប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ) ដែលត្រូវបានមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើធ្វើការចាប់ឃាត់ ប្រមូល និង ដកហូតយកមករក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីរង់ចាំការសំរេចពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ ពីតុលាការជា សមត្ថកិច្ច ។ ឧទាហរណ៍ : មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ចបានធ្វើការចាប់ឃាត់ថយន្តដឹកឈើ ០១ គ្រឿង ដឹកឈើប្រភេទប្រណិត (នាងនួន) ចំនួន ២ម^៣ ៣៥០ ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ហើយបានយកថយន្ត និងឈើទាំងនោះមករក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ននៅប៉ុស្តិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ ដោយ

មានលោកនាយប៉ុស្តិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំជាអ្នកទទួលបានថវិកា ដើម្បីរង់ចាំការសម្រេចពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។
ប៉ុន្តែលើទាំងនេះត្រូវបានលោកនាយប៉ុស្តិ៍យកទៅលក់ ។

- **លូចវត្តតាងព្រៃឈើ :** ជាការលូចវត្តតាងបទល្មើសព្រៃឈើ (ផល អនុផលព្រៃឈើ សំភារៈ និង មធ្យោបាយបំរើឱ្យការប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ) ដែលត្រូវបានមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើធ្វើការចាប់ឃាត់ ប្រមូល និង ដកហូតយកមករក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីរង់ចាំការសម្រេចពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ ពិតុណាការជាសមត្ថកិច្ច ។

♦ **កំទេច ផ្លាស់ប្តូរ លុបបំបាត់ ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាត ដល់ព្រំសីមាដីនៃតំបន់ព្រៃឈើ :**

- **កំទេចព្រំសីមាដីនៃតំបន់ព្រៃឈើ :** ជាការបំផ្លិចបំផ្លាញចោលនូវបង្គោល ឬ ស្លាកសញ្ញាសំគាល់ដែលរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានបោះដើម្បីសំគាល់ព្រំប្រទល់ដីព្រៃឈើ ។
- **ផ្លាស់ប្តូរព្រំសីមាដីនៃតំបន់ព្រៃឈើ :** ជាការដកបង្គោលព្រំប្រទល់ដីព្រៃ ឬ ផ្លាស់ប្តូរបង្គោលថ្មីខុសពីទ្រង់ទ្រាយដើម ក្នុងបំណងដើម្បីយកដីព្រៃ ។
- **លុបបំបាត់ព្រំសីមាដីនៃតំបន់ព្រៃឈើ :** ជាការធ្វើឱ្យបាត់បង្គោល ឬ ស្លាកសញ្ញាសំគាល់ព្រំប្រទល់ដីព្រៃឈើតាមរយៈការចាក់ដីលុប ការដកយកចេញ ។ល។
- **ធ្វើឱ្យខូចខាតព្រំសីមាដីនៃតំបន់ព្រៃឈើ :** ជាការធ្វើឱ្យបាក់ ប្រេះ ខូចបង្គោល ឬ ស្លាកសញ្ញាសំគាល់ព្រំប្រទល់ដីព្រៃឈើ ។

♦ **កាប់រានព្រៃ ឈូសឆាយដីព្រៃ ហ៊ុំព័ទ្ធកាន់កាប់ដីព្រៃ :**

ដីព្រៃទាំងអស់គឺជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។ ដើម្បីគ្រប់គ្រងអភិវឌ្ឍន៍ដីព្រៃទាំងនេះប្រកបដោយនិរន្តរភាព រដ្ឋបាលព្រៃឈើនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ មិនអនុញ្ញាតឱ្យរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល ធ្វើការកាប់រាន ឈូសឆាយដីព្រៃ ហ៊ុំព័ទ្ធកាន់កាប់ដីព្រៃតាមគ្រប់រូបភាពក្នុងគោលបំណងកាន់កាប់ធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ផ្ទេរ លក់ ជួល ឬ ធ្វើអំណោយបានឡើយ ។

♦ **បង្កឱ្យភ្លើងឆេះព្រៃដោយចេតនា :**

ជាការប្រព្រឹត្តដែលបានគ្រោងទុកជាមុន ដែលនាំឱ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃ ដូចជាការដុតព្រៃដើម្បីចាប់យកសត្វ ការដុតព្រៃដើម្បីធ្វើកសិកម្មពនេទេរ ការដុតព្រៃដើម្បីយកល្បះខ្លីធ្វើចំណីសត្វ ការដុតព្រៃដើម្បីយកដី ការប្រើប្រាស់ភ្លើងដើម្បីយកឃុំ និង ការប្រើប្រាស់ភ្លើងក្នុងគោលបំណងផ្សេងៗទៀត ។

គ្រៀវ បំពុល កាប់បំផ្លាញ ផ្តួល រំលំដើមឈើ ឬគាស់ រំលើងប្រមូលគល់ឈើ ។

♦ **គ្រៀវ បំពុល កាប់បំផ្លាញ ផ្តួលរំលំដើមឈើ ឬ គាស់រំលើងប្រមូលគល់ឈើ :**

- **គ្រៀវដើមឈើ :** ការចាងក្រឡឹងសំបក បកសំបកឈើ ដើម្បីទុកឱ្យឈើងាប់ ។
- **ការបំពុលដើមឈើ :** ការប្រើសារធាតុគីមី ដើម្បីធ្វើឱ្យដើមឈើងាប់ ។
- **ការកាប់បំផ្លាញដើមឈើ :** ការកាប់រានដីព្រៃធ្វើកម្មសិទ្ធិ ការឈូសឆាយដីព្រៃដើម្បីបំលែងជាដីកសិកម្ម ឬ ដើម្បីគោលបំណងអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀតដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ។
- **ផ្តួលរំលំដើមឈើ :** ការកាប់រំលំដើមឈើដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ។
- **គាស់រំលើងប្រមូលគល់ឈើ :** ការគាស់យកគល់ឈើដើម្បីយកមកកែច្នៃធ្វើជាគ្រឿងសង្ហារឹម ឬ ប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ ទោះបីជាគល់ឈើនោះបានមកពីឈើដែលគេបានកាប់រួចក្តី ឬ ពីឈើងាប់ដោយធម្មជាតិក្តី ឬ ការ

កាប់ឈើដើម្បីយកគល់ក្តី ។ សកម្មភាពនេះត្រូវហាមឃាត់ដាច់ខាតព្រោះវាជាការគំរាមកំហែង និង បំផ្លាញ ទាំងស្រុងដល់ការលូតលាស់របស់ឈើ ដំណុះកូនឈើ និង ប្រព័ន្ធដីវសាស្ត្រចម្រុះនៃធនធានព្រៃឈើ ។

♦ **បង្កើតមូលដ្ឋានកែច្នៃវិញ្ញូរមៀត ឬ មូលដ្ឋានសិប្បកម្មអនុផលព្រៃឈើផ្សេងទៀត ដែលនាំមកនូវការបំផ្លាញព្រៃឈើ និង មជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ :**

- **មូលដ្ឋានកែច្នៃវិញ្ញូរមៀត :** ជាទីតាំងផលិត ឬ កែច្នៃវិញ្ញូរមៀតដើម្បីចំរាញ់យកមេរៀមកម្រើប្រាស់ ។ ការផលិត ឬ កែច្នៃវិញ្ញូរមៀតនេះ ត្រូវបានហាមឃាត់ ព្រោះកាកសំណល់នៃវិញ្ញូរមៀត និង សារធាតុគីមី ដែលប្រើប្រាស់ បានបំផ្លាញព្រៃឈើ និង ធនធានធម្មជាតិ ។ ឧទាហរណ៍ : កាកសំណល់នៃវិញ្ញូរមៀត និង សារធាតុគីមីដែលបង្ហូរចូលទៅក្នុងទឹក ធ្វើឱ្យមច្ឆាជាតិរាប់បាន ។
- **មូលដ្ឋានកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើផ្សេងៗទៀត :** គឺជាទីតាំងផលិត ឬ កែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើដែល នាំដល់ការបំផ្លាញព្រៃឈើ និង មជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ ដូចជាមូលដ្ឋានផលិត និង កែច្នៃប្រេងម្រះព្រៅ ខ្លឹមចន្ទក្រស្នា ផ្តៅ ឬស្សី ដីគ្រប់ប្រភេទ និង ប្រេងគ្រប់ប្រភេទ ។ មូលដ្ឋានផលិត និង កែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើទាំងអស់ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ឬ ពីរដ្ឋបាល ព្រៃឈើស្របតាមច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និង លិខិតបទដ្ឋានក្រោមច្បាប់ផ្សេងទៀត ។ រាល់សកម្មភាពទាំងនេះ ត្រូវជៀសវាងការបំផ្លាញព្រៃឈើ ឬ មជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ ដែលបណ្តាលមកពី :

- ការកាប់ដើមឈើដើម្បីយកអនុផលព្រៃឈើ ។
- ការប្រើប្រាស់ជាតិគីមីផ្សេងៗក្នុងការផលិត កែច្នៃ មានដូចជា ទឹកអាស៊ីត អំបិល... ហើយការបង្ហូរកាកសំណល់ផ្សេងៗ ដែលមានជាតិពុលខ្លាំងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ប្រភពទឹក ដី ស្រែចំការ សុខភាព និង ជីវិតមនុស្ស សត្វ ។ល។

តាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវឃើញថា ប្រេងម្រះព្រៅភ្នំមានសារធាតុសាប្រូខ្លួនសំរហូតដល់ ៩៥% ដែលអាចយកទៅផលិតជាសារធាតុគ្រឿងញៀន។ ដូចនេះការផលិត ការដឹកជញ្ជូន ការប្រើ ប្រាស់ និង ការនាំចេញប្រេងម្រះព្រៅភ្នំ ត្រូវបានហាមឃាត់ ។

♦ **បរាបាញ់ សម្លាប់ ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬ នាំចេញប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ :**

ពពួកសត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាសម្បត្តិរដ្ឋ និងជាសមាសភាគនៃធនធានព្រៃឈើ ។ ពពួកសត្វព្រៃទាំងអស់នេះស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ការសិក្សា ស្រាវជ្រាវ និង អភិរក្សដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ចំពោះប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមជិតផុតពូជត្រូវ ហាមឃាត់ដាច់ខាតចំពោះការបរាបាញ់ ការសំលាប់ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬ ការនាំចេញ ។

មាត្រា ៩៨.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសក្រោមបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ២ ដែលត្រូវជាប់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ឆ្នាំ ទៅប្រាំ (៥) ឆ្នាំ និង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីដប់លាន (១០.០០០.០០០) រៀល ទៅមួយរយលាន (១០០.០០០.០០០) រៀល ឬផ្ដន្ទា ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ វត្តតាងទាំងអស់ត្រូវរឹបអូសមកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ណាមួយដូចខាងក្រោម :

- ១- មិនគោរពតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេស ដែលបានកំណត់ក្នុងក្រមបច្ចេកទេសអនុវត្តគ្រប់គ្រងព្រៃឈើកម្ពុជា ។

- ២- មិនគោរពផែនការគ្រប់គ្រង និងផែនការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើប្រចាំឆ្នាំ ។
- ៣- យកលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់ព្រៃឈើទៅប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ។
- ៤- ប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រ យានយន្តបម្រើឱ្យការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ គ្មានស្លាកសំគាល់ ។
- ៥- គាស់កាយយកថ្ម ដី ខ្សាច់ រ៉ែ ដែលមាននៅក្នុងដីនៃដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ។
- ៦- ប្រើប្រាស់ដីព្រៃឈើលើសពីទំហំអនុញ្ញាត ឬគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដើម្បីស្ថាបនាផ្លូវសាធារណៈ ផ្លូវព្រៃឈើ ឬ ដាក់តាំងមូលដ្ឋានសំណង់ ឬលំនៅដ្ឋានគ្រប់ប្រភេទតាមដងផ្លូវ ។
- ៧- បង្កើតមូលដ្ឋានឧស្សាហកម្មឈើ រោងចក្រអារឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើប្រភេទធំ និង មធ្យមដោយគ្មានប្រកាស ។
- ៨- បង្កើតឡគ្រប់ប្រភេទ ដែលប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើជារត្តុធាតុដើមដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។
- ៩- បរាញ់ក្នុងរដូវកាលហាមឃាត់ ឬ ក្នុងតំបន់ការពារ ។
- ១០- បរាញ់ សម្លាប់ ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬ នាំចេញប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមមានដោយកម្រ ។
- ១១- បរាញ់សត្វព្រៃដោយប្រើមធ្យោបាយដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវសាស្ត្រសត្វ ។
- ១២- យកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ កែច្នៃសំណាក សន្និធិ ដឹកជញ្ជូន ឬ នាំចូលប្រភេទសត្វរស់ និង សំណាកក្នុងក្រុម ជិតផុតពូជ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសក្រោមបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ២ ដែលត្រូវជាប់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ឆ្នាំ ទៅប្រាំ (៥) ឆ្នាំ និង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពីរដប់លាន (១០.០០០.០០០) រៀល ទៅមួយរយលាន (១០០.០០០.០០០) រៀល រត្តតាងទាំងអស់ត្រូវរឹបអូសមកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចខាងក្រោម :

- ១- ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។
 - ២- ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្រៅដែនព្រៃគុបកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ឬ ក្រៅភូមិសាស្ត្រដែលកំណត់ក្នុង ផែនការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើប្រចាំឆ្នាំ ។
 - ៣- ផ្ទេរសិទ្ធិ ឬលក់អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬលិខិតអនុញ្ញាតគ្រប់ប្រភេទដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ។
 - ៤- កាប់ដើមឈើក្នុងចំការដាំឈើរបស់រដ្ឋ ។
 - ៥- ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ចំពោះប្រភេទឈើជាប់លំដាប់ថ្នាក់ដែលមិនទាន់ដល់ទំហំអប្បបរមាអនុញ្ញាត ឱ្យកាប់រំលំ ប្រភេទឈើដែលមានដោយកម្រ ប្រភេទឈើដែលប្រជាជនចោះយកជីវតាមប្រពៃណី និង ប្រភេទ ឈើផ្តល់ជីវមានតម្លៃ ។
 - ៦- នាំចូលគ្រាប់ពូជរុក្ខជាតិព្រៃគ្រប់ប្រភេទ ដោយគ្មានទិដ្ឋាការពីអាជ្ញាធរវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ប្រទេសនាំចេញ និង គ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ។
 - ៧- នាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើដែលគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណ ។
- ជនណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសថ្នាក់ទី២មិនរាងចាលត្រូវផ្ដន្ទាទោសក្រោមបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១នៃច្បាប់នេះ ។

• មិនគោរពតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេសដែលបានកំណត់ក្នុងក្រុមបច្ចេកទេសអនុវត្តគ្រប់គ្រងព្រៃឈើកម្ពុជា :
 មិនគោរពតាមគោលការណ៍ណែនាំបទបញ្ជាបច្ចេកទេសចាំបាច់ផ្សេងៗដែលមានចែងដូចជា:

- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ប្រព័ន្ធនៃការធ្វើផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទាន
- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ធ្វើសារពើភ័ណ្ឌនៅក្នុងវដ្តរៀបចំគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការស្ថាបនាការងារវិស្វកម្មព្រៃឈើ
- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការគ្រប់គ្រងការទប់ស្កាត់ការលួចឈើ
- ក្រមបច្ចេកទេសអនុវត្តសំរាប់ប្រមូលផលនៅកម្ពុជា
- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់គ្រប់គ្រងតំបន់ពិសេស
- គោលការណ៍ណែនាំការអភិរក្សជីវៈចម្រុះសំរាប់គ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការអង្កេតសិក្សាសង្គម សេដ្ឋកិច្ចនៃសហគមន៍នៅជុំវិញ តំបន់ព្រៃសម្បទាន
- គោលការណ៍ណែនាំអំពីការប៉ាន់ស្មានផលប៉ះពាល់សង្គម បរិស្ថានព្រៃសម្បទាន
- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គម បរិស្ថានសំរាប់ព្រៃសម្បទាន
- ការជ្រើសរើសប្រព័ន្ធរុក្ខវប្បកម្មព្រៃឈើ សុវត្ថិភាពព្រៃឈើ ការថែរក្សា និងបន្តពូជព្រៃឈើ
- ការរៀបចំគ្រប់គ្រងជំរកសត្វព្រៃ ការការពារផ្លូវទឹក និង តាមដានត្រួតពិនិត្យព្រៃឈើ... ។

♦ **មិនគោរពតាមផែនការគ្រប់គ្រង និង ផែនការប្រមូលផលប្រចាំឆ្នាំ :**

មិនគោរពតាមបទបញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងការងារនីមួយៗដូចជា : ការងារសារពើភ័ណ្ឌ ការកំណត់ទិន្នផល ការប្រមូលព្រៃឈើ រុក្ខវប្បកម្ម ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និង ទីជំរាល ការការពារផលប្រយោជន៍សហគមន៍ ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង ប្រតិបត្តិការព្រៃឈើផ្សេងទៀតដែលបានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ក្នុងផែនការប្រចាំឆ្នាំ ។

♦ **យកលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់ព្រៃឈើទៅប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ :**

លិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ គឺអាចផ្តល់ជូនដល់បុគ្គលដែលមានបំណងធ្វើសកម្មភាពលើព្រៃឈើរបស់រដ្ឋ ក្នុងគោលបំណងសំខាន់សំរាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ លំហែកំសាន្ត ។ល ។ ក្នុងន័យនេះ ទោះជាការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើក្នុងរូប ភាពណាក៏ដោយក៏ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ដែរ ដើម្បីធានាការការពារព្រៃឈើរបស់រដ្ឋឱ្យបានគង់វង្ស ។ លិខិតអនុញ្ញាត ប្រភេទនេះ មិនអាចយកទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើបានឡើយ លើកលែងតែក្នុងគោលបំណងដែល មានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើនេះ ។

♦ **ប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រ យានយន្ត បម្រើឱ្យការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ គ្មានស្លាក សំគាល់:**

រាល់គ្រឿងចក្រ រណារយន្ត យានយន្តគ្រប់ប្រភេទសំរាប់បម្រើឱ្យការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ត្រូវមានការ អនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដោយមានបិទស្លាកសញ្ញាសំគាល់ និង ចុះបញ្ជីកាត្រឹមត្រូវ ងាយស្រួលដល់សមត្ថកិច្ចរដ្ឋបាល ព្រៃឈើក្នុងការគ្រប់គ្រង ក៏ដូចជាការត្រួតពិនិត្យ ច្រើនវាមានជនខិតខំចង្រៀតឱកាសប្រើប្រាស់មធ្យោបាយគ្រឿងចក្រ រណារយន្ត ឬ យានយន្តទាំងនេះ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើ ។

♦ **គាស់កាយយកថ្ម ដី ខ្សាច់ រ៉ែ ដែលមាននៅក្នុងដីនៃដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ :**

ការគាស់កាយយក ថ្ម ដីខ្សាច់ រ៉ែ ដែលមាននៅក្នុងដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ បណ្តាលឱ្យមានហេតុប៉ះ ពាល់ទៅលើធនធានធម្មជាតិដូចជា បាត់បង់ ឬ រំខានដល់ជម្រកសត្វព្រៃ បង្កឱ្យមានការហូរច្រោះដី ខូចខាតស្រទាប់ដី និង មីក្រូសរីរាង្គ ឬ ជីវចម្រុះ ខូចខាតប្រភពទឹក និង ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។ ដូចនេះត្រូវមានការសិក្សាវាយតម្លៃជាមុនពីក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ និង ទទួលការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

♦ **ប្រើប្រាស់ដីព្រៃឈើលើសពីទំហំអនុញ្ញាត ឬ គ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដើម្បីស្ថាបនាផ្លូវសាធារណៈ ផ្លូវព្រៃឈើ ឬ ដាក់តាំងមូលដ្ឋានសំណង់ ឬ សំនៅដ្ឋានគ្រប់ប្រភេទតាមដងផ្លូវ :**

- ការប្រើប្រាស់ដីព្រៃដើម្បីស្ថាបនាផ្លូវសាធារណៈ ត្រូវមានការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាលតាមសំណើរបស់ក្រសួងសាធារណការ និង ដឹកជញ្ជូន ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។
- ការប្រើប្រាស់ដីព្រៃដើម្បីស្ថាបនាផ្លូវព្រៃ ត្រូវមានការសម្រេចពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ក្រោយពីបានត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។
- ការដាក់តាំងមូលដ្ឋានសំណង់ ឬ សំនៅដ្ឋានគ្រប់ប្រភេទតាមផ្លូវទាំងពីរប្រភេទខាងលើ ដែលកាត់តាមដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវមានការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាលបន្ទាប់ពីមានការពិគ្រោះយោបល់ពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ដោយមានការសិក្សាវាយតម្លៃពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

♦ **បង្កើតមូលដ្ឋានឧស្សាហកម្មឈើ រោងចក្រអារឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើប្រភេទធំ និង មធ្យម ដោយគ្មានប្រកាស :**

មូលដ្ឋានឧស្សាហកម្មឈើ រោងចក្រអារឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើប្រភេទធំ និង មធ្យម ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ (ប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ) ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ។

♦ **បង្កើតឡគ្រប់ប្រភេទដែលប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើជាវត្ថុធាតុដើមដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត :**

ឡគ្រប់ប្រភេទដែលប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើជាវត្ថុធាតុដើមដូចជា ឡធុង ឡខ្លឹមច័ន្ទន៍ ឡទេពិរូ ។ល។ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ដោយឡែកចំពោះឡគ្រប់ប្រភេទដែលប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើជាប្រភពថាមពលមានជាអាទិ៍ ឡពោង ឡបាន ឡតង្គ ឡកំបោរ ឡថ្នាំជក់ ។ល។ ពុំតម្រូវឱ្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ឬ រដ្ឋបាលព្រៃឈើឡើយ ក៏ប៉ុន្តែមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសិទ្ធិធ្វើការត្រួតពិនិត្យឡទាំងនោះ ។

♦ **បរាបាញ់ក្នុងរដូវកាលហាមឃាត់ការប្រមាញ់ ឬ ក្នុងតំបន់ការពារ :**

ការបរាបាញ់ក្នុងរដូវកាលហាមឃាត់ការប្រមាញ់ ឬ ក្នុងតំបន់ការពារ ត្រូវហាមឃាត់។ រដូវកាលហាមឃាត់ការប្រមាញ់ ជារយៈពេលបន្តពូជ ឬ ដំណាក់កាលដែលសត្វកំពុងចិញ្ចឹមកូន។ រដូវនេះខុសផ្នែកពីគ្នា ទៅតាមទីតាំងភូមិសាស្ត្រ និង លក្ខណៈជីវសាស្ត្ររបស់ប្រភេទសត្វនីមួយៗ។ តំបន់ការពារមានដូចជា តំបន់អភិរក្សសត្វព្រៃ តំបន់អភិរក្សប្រភពសេនេទិច តំបន់បេតិកភ័ណ្ឌជាតិ ព្រៃជំនឿសាសនា វត្តអារាម សាលារៀន សួនច្បារសាធារណៈ មណ្ឌលសំរាកកំសាន្ត ។ល។

♦ **បរាបាញ់ សម្លាប់ ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬ នាំចេញប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមមានដោយកម្រ :**

ក្រុមប្រភេទសត្វមានដោយកម្រ ជាប្រភេទសត្វទាំងឡាយនៅក្នុងធម្មជាតិដែលចំពោះមុខដងស្តីតែនៃសារព័ន្ធរបស់វាមានកិត្តិយស កម្រដូចប្រទះ អាចដូចប្រទះតែនៅក្នុងលំនៅដ្ឋានណាមួយជាក់លាក់ និង អាចប្រឈមមុខចំពោះការគំរាមកំហែង ឈានទៅរកការផុតពូជនៅក្នុងធម្មជាតិ ។ ដូចនេះ ការបរាបាញ់ សម្លាប់ ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬ នាំចេញ ត្រូវបានហាមឃាត់។

♦ **បរាបាញ់សត្វព្រៃដោយប្រើមធ្យោបាយបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវសាស្ត្រសត្វ :**

មធ្យោបាយបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់គ្រប់ប្រភេទ មានជាអាទិ៍ :

- ការប្រើប្រាស់ថ្នាំពុល ជាតិគីមី ឬ អាវុធជីវសាស្ត្រ ។
- ការប្រើប្រាស់កាំភ្លើងគ្រប់ប្រភេទ កាំភ្លើងកែច្នៃ មិនកែច្នៃ ឬ គ្រឿងផ្ទុះផ្សេងៗ ។
- ការប្រើប្រាស់ពន្លឺសិប្បនិម្មិត ចរន្តអគ្គីសនី ឬ ឧបករណ៍បន្លឺសំលេង ដើម្បីទាក់ទាញសត្វព្រៃ ។
- ការប្រើយានយន្តបន្លឺសំលេងខ្លាំងក្នុងតំបន់ព្រៃការពារ ឬ តំបន់អភិរក្សសត្វព្រៃ ។
- ការបរបាញ់ ការប្រមូលពងកូនសត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទក្នុងរដូវកាលបន្តពូជ ។
- ការប្រើអន្ទាក់ ដឹកអន្ទង់ ឬ សំណាញ់ ដែលមានទ្រង់ទ្រាយ និង លក្ខណៈអាចសម្លាប់ជីវិតសត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទ ។

♦ **ការយកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ កែច្នៃសំណាក សន្និធិ ដឹកជញ្ជូន ឬ នាំចូលប្រភេទសត្វរស់ និង សំណាកក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ :**

ការចាប់សត្វក្នុងក្រុមប្រភេទជិតផុតពូជ និង ក្រុមប្រភេទមានដោយកម្រ មកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួន ឬ រក្សាប្រមូលផ្តុំសត្វរស់ សំណាក បំណែកសាច់ ឬ ថែរក្សាក្នុងស្ថានសត្វ ឬ ស្ថានគ្រួសារត្រូវហាមឃាត់។ ប៉ុន្តែ ដោយមានការឯកភាពពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ និង រដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសិទ្ធិចេញលិខិតអនុញ្ញាតចំពោះប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ និង ក្រុមមានដោយកម្រ សំរាប់គោលបំណងដូចខាងក្រោម:

- ការសិក្សាអប់រំ ឬការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ ។
- ការគាំទ្រដល់កម្មវិធីនៃការចាប់បង្កាត់ពូជ ។
- ការផ្តល់ប្តូរប្រភេទសត្វអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ។

♦ **ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត :**

ការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតត្រូវបានហាមឃាត់ ទោះបីរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល បានទទួល ឬ មិនទាន់បានទទួលសិទ្ធិគ្រប់គ្រង និង ប្រើប្រាស់ព្រៃសម្បទាន ឬ ព្រៃផ្តល់ផលក្រៅពីព្រៃសម្បទាន ឬ ព្រៃសហគមន៍។

♦ **ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្រៅដែនព្រៃគុបកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ឬ ក្រៅភូមិសាស្ត្រដែលកំណត់ក្នុងផែនការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើប្រចាំឆ្នាំ :**

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលបានទទួលសិទ្ធិ និង លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្នុងព្រៃគុបផ្តល់ផលក្រៅព្រៃសម្បទាន ឬ ក្នុងព្រៃសម្បទាន ត្រូវធ្វើការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើក្នុងទីតាំងដែលបានកំណត់ក្នុងផែនការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើប្រចាំឆ្នាំ ។

♦ **ផ្ទេរសិទ្ធិ ឬ លក់អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ លិខិតអនុញ្ញាតគ្រប់ប្រភេទដោយគ្មានការអនុញ្ញាត :**

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល ដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ លិខិតអនុញ្ញាតគ្រប់ប្រភេទ មិនអាចផ្ទេរ ឬ លក់ទៅឱ្យរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលផ្សេងទៀតដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចបានឡើយ ។

♦ **កាប់ដើមឈើក្នុងចំការដាំ ឈើរបស់រដ្ឋ :**

ចំការឈើដាំរបស់រដ្ឋស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ជនគ្រប់រូបគ្មានសិទ្ធិកាប់ដើមឈើក្នុងចំការឈើរបស់រដ្ឋឡើយ ។ ក្នុងករណីមានការសិក្សារាយតម្លៃដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ការកាប់ដើមឈើក្នុងចំការរដ្ឋអាចប្រព្រឹត្តទៅបានសំរាប់គោលបំណងស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ កិច្ចការរុក្ខវប្បកម្ម ឬ ការធ្វើអាជីវកម្មព្រៃដាំដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

- ប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើចំពោះប្រភេទឈើជាប់លំដាប់ថ្នាក់ដែលមិនទាន់ដល់ទំហំអប្បបរមាអនុញ្ញាតឱ្យកាប់រំលំ ប្រភេទឈើដែលមានដោយកម្រ ប្រភេទឈើដែលប្រជាជនចោទយកជំរកតាមប្រពៃណី និង ប្រភេទឈើផ្តល់ជីវមាន តម្លៃ :

ក្នុងការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍បច្ចេកទេស គឺមិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការកាប់រំលំ នូវបណ្តាប្រភេទឈើ ដែលមានអង្កត់ផ្ចិតមិនទាន់ដល់ទំហំអប្បបរមា ប្រភេទឈើមានដោយកម្រ ប្រភេទឈើដែល ប្រជាជន ច្រោះយកជំរក ប្រភេទឈើផ្តល់ជីវមានតម្លៃ ដូចមានកំណត់ក្នុងប្រកាស ស្តីពីផល អនុផលព្រៃឈើដែលត្រូវហាម ឃាត់ការប្រមូលផល និង ផែនការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ។

មាត្រា ៩៩.~

ត្រូវផ្តន្ទាទោសក្រោមបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ៣ ដែលត្រូវជាប់ពន្ធនាគារពីមួយ (១)ខែ ទៅមួយ (១)ឆ្នាំ ឬ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលាន (១.០០០.០០០)រៀល ទៅដប់លាន (១០.០០០.០០០)រៀល រឹតតែងទាំងអស់ អាចត្រូវរឹបអូសមកជាសម្បត្តិរដ្ឋចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចខាងក្រោម :

- ១- ប្រើប្រាស់រណារយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលបំរើការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពី ប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។
- ២- នាំចូលគ្រឿងចក្រ យានយន្ត និង រណារយន្តគ្រប់ប្រភេទសម្រាប់ការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ដោយគ្មានការវាយតម្លៃភាពសមស្របពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ។
- ៣- នាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើដែលគ្មានសំណេរកិច្ចសន្យាសន្តិសុខស្តីពីការដាំដុះព្រៃឈើលើខ្ពង់ខ្ពស់ ។
- ៤- យាយី ធ្វើឱ្យរូស ប្រមូលពង កូននៃប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ ឬ ក្រុមមានដោយកម្រ ឬ បំផ្លាញ ជម្រករបស់វា ។
- ៥- បង្កើតរោងសន្តិធិ លក់ដុំ រាយ នូវផល អនុផលព្រៃឈើ និង សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើប្រភេទ តូចដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ ផ្ទុយពីការកំណត់ ។
- ៦- បង្កើតមូលដ្ឋានឧស្សាហកម្មឈើ រោងចក្រអារឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ឡគ្រប់ប្រភេទ ដែលប្រើប្រាស់ ឬ មិនប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើ ជាវត្ថុធាតុដើម ឬ ជាប្រភពថាមពល ខុសពីទីតាំងកំណត់ ដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ៣ មិនរាងចាលត្រូវផ្តន្ទាទោសក្រោមបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ២ នៃ ច្បាប់នេះ ។

- ប្រើប្រាស់រណារយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលបំរើការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីប្រធានរដ្ឋបាល ព្រៃឈើ :

ម្ចាស់ព្រៃសម្បទាន ម្ចាស់ព្រៃគុប ឬ សហគមន៍ព្រៃឈើដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ត្រូវស្នើសុំរដ្ឋបាលព្រៃឈើដើម្បីប្រើប្រាស់រណារយន្តដើម្បីប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ។ រណារយន្តដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យ ប្រើប្រាស់នេះត្រូវមានបិទស្លាកសញ្ញាសំគាល់ និង ចុះបញ្ជីកា ដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើទើបអាចយកទៅប្រើប្រាស់បាន ។

- នាំចូលគ្រឿងចក្រ យានយន្ត និង រណារយន្តគ្រប់ប្រភេទ :

ម្ចាស់ព្រៃសម្បទាន ម្ចាស់ព្រៃគុប ឬ សហគមន៍ព្រៃឈើ ដែលមានគំរោងនាំចូលគ្រឿងចក្រ យានយន្ត និង រណារយន្តគ្រប់ប្រភេទសម្រាប់បំរើឱ្យការប្រមូលផល អនុផលព្រៃឈើ ត្រូវមានការវាយតម្លៃជាមុនពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ តាមរយៈរដ្ឋបាលព្រៃឈើ អំពីបរិមាណ គុណភាព និង សមត្ថភាពនៃគ្រឿងចក្រ ឱ្យសមស្រប ទៅតាមស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រ លក្ខណៈបច្ចេកទេស និង តម្រូវការជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ : លក្ខខណ្ឌបរិស្ថាន និង បច្ចេកទេសនៃគ្រឿងចក្រមានដូចជា គ្រឿងចក្រធំពេកបណ្តាលឱ្យដីហាប់ខ្លាំង ខូចផ្លូវ ធ្វើឱ្យមានការហូរច្រោះ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់ព្រៃឈើ គ្រឿងចក្រចាស់ពេកបណ្តាលឱ្យមានការបំពុលបរិយាកាស បន្ទាល់កាកសំណល់ច្រើន មានការប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់ធនធានធម្មជាតិ និង បន្ទាល់សាច់ឈើច្រើន។

• នាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើដែលគ្មានសំណល់បិទភ្លិតរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើលើខុនថែនណី :

ការនាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើដោយគ្មានសំណល់បិទភ្លិតសំគាល់ដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើលើខុនថែនណី គឺជាអំពើ ល្មើសច្បាប់ ព្រោះរាល់ផល អនុផលព្រៃឈើទាំងនោះពុំទាន់បានត្រួតពិនិត្យពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច នូវយថា ប្រភេទ បរិមាណជាក់លាក់នៅឡើយ។

• យាយី ធ្វើឱ្យរហូស ប្រមូលពង កូននៃប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមជិតផុតពូជឬក្រុមមានដោយកម្រ ឬបំផ្លាញជម្រករបស់វា :

ការយាយី ធ្វើឱ្យរហូស ប្រមូលពង កូននៃប្រភេទសត្វក្នុងក្រុមជិតផុតពូជ ឬ ក្រុមមានដោយកម្រ ឬ បំផ្លាញ ជម្រករបស់វាមានដូចជា : បរាបាញ់ ប្រមូលពង កូននៅរដូវបន្តពូជ បំផ្លាញទីជម្រក ប្រភពចំណី ប្រើប្រាស់មធ្យោបាយ បង្កគ្រោះថ្នាក់ ឬ រហូសដល់សត្វព្រៃ អន្ទាក់ អន្ទង់ សំណាញ់ ពន្លឺសិប្បនិម្មិត ចរន្តអគ្គីសនី ឧបករណ៍បន្លឺសំលេង សំរាប់ចាប់ ដែលមានលក្ខណៈអាចសម្លាប់ជីវិតហ្នឹងសត្វព្រៃ ហើយសកម្មភាពទាំងនោះអាចបង្កឱ្យសត្វព្រៃ (ក្រុមមានដោយកម្រ និង ក្រុមជិតផុតពូជ) បាត់បង់នូវលទ្ធភាពបន្តពូជ ឬ បង្កកំណើត រត់ភៀសខ្លួនទៅប្រទេសដទៃទៀត ឬ ពិទឹកនៃជម្រក ធម្មជាតិរបស់វា។

• បង្កើតរោងសន្និធិ លក់ដុំ រាយ នូវផល អនុផលព្រៃឈើ និង សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើប្រភេទតូច ដោយ គ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ ផ្ទុយពីការកំណត់ :

ការបង្កើតរោងសន្និធិ ដេប៉ូលក់ដុំ រាយ នូវផល អនុផលព្រៃឈើ និង រោងសិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ប្រភេទតូច ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើ។ នៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតរោងសន្និធិ ដេប៉ូលក់-ទិញ ឬ រោងសិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើប្រភេទតូចនេះ បានកំណត់អំពីទីតាំង បរិមាណផល អនុផលព្រៃឈើយកមក កែច្នៃ គ្រឿងចក្រ ការណែនាំបច្ចេកទេស និង រយៈពេលអនុញ្ញាត។ល។ ដូចនេះ ម្ចាស់រោងសិប្បកម្ម រោងសន្និធិ និង ដេប៉ូទាំងអស់ត្រូវអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមការណែនាំលិខិតអនុញ្ញាត។

• បង្កើតមូលដ្ឋានឧស្សាហកម្មឈើ រោងចក្រអារឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ឡគ្រប់ប្រភេទ ដែល ប្រើប្រាស់ ឬ មិនប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើជារត្តធាតុដើម ឬ ជាប្រភពថាមពល ខុសពីទីតាំងកំណត់ដោយ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ :

រាល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតមូលដ្ឋានឧស្សាហកម្មឈើ រោងចក្រអារឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ឡគ្រប់ប្រភេទដែលប្រើប្រាស់ ឬមិនប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើជារត្តធាតុដើម ឬជាប្រភពថាមពល ដែលអនុញ្ញាត ឱ្យដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ឬខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើ (សមត្ថកិច្ចនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតអនុញ្ញាត មានចែងក្នុងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ហើយការចេញលិខិតអនុញ្ញាតនេះផ្អែកលើរបាយការណ៍របស់មន្ត្រីរដ្ឋបាល ព្រៃឈើដែលបានចុះសិក្សា វាយតម្លៃ និង កំណត់ទីតាំងជាក់ស្តែងរួច) បានកំណត់អំពីទីតាំងដែលអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើត។

មាត្រា ១០០.~

សកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលធ្វើឡើងដោយមន្ត្រីអាជ្ញាធរដែនដី មន្ត្រីនគរបាល មន្ត្រីនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬមន្ត្រីអាជ្ញាធរផ្សេងទៀតដើម្បីធ្វើអនុញ្ញាតដល់ការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលជួយដល់អាជីវកម្ម ព្រៃឈើ និង ធ្វើសកម្មភាពគ្រប់យ៉ាងផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ ធ្វើការគំរាមកំហែងដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ រាំងស្ទះដល់ការបំពេញភារកិច្ច និង កិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវចាត់ទុកជាបទល្មើសដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោស ជាប់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ឆ្នាំ ទៅប្រាំ (៥) ឆ្នាំ និង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពីដប់លាន (១០.០០០.០០០) រៀលទៅមួយរយលាន (១០០.០០០.០០០) រៀល ។

♦ អាជ្ញាធរដែនដី :

អាជ្ញាធរដែនដី គឺជាអង្គការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលភូមិ ឃុំ-សង្កាត់ ស្រុក-ខ័ណ្ឌ ខេត្ត-ក្រុង។ ច្បាប់ស្តីពីការ គ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ-សង្កាត់ បានចែងថា រដ្ឋបាលឃុំ-សង្កាត់គ្មានអំណាចមកលើវិស័យព្រៃឈើទេ ។

♦ អាជ្ញាធរផ្សេងទៀត :

ជាស្ថាប័ន ឬ អង្គការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដូចជា ទីចាត់ការគយ និង រដ្ឋាករ នាយកដ្ឋានកំពុងត្រួល ក្រសួង បរិស្ថាន ព្រលានយន្តហោះ កំពង់ផែ ស្ថានីយរថភ្លើង ។ល។

♦ ផ្តល់ការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ :

ជាការចេញលិខិតអនុញ្ញាត ឬ ចំណាវផ្សេងៗ ឱ្យរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលយកទៅធ្វើសកម្មភាពណាមួយ ការផ្តល់មធ្យោបាយ សម្ភារៈ ឬ កំលាំងសំរាប់ធ្វើសកម្មភាពសំដៅការពារ ផ្តល់ការគាំទ្រ ជួយលាក់បាំងជនល្មើស លាក់បាំង វត្ថុតាង ឬ ដោះលែងវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើ ។ល។ ដែលច្បាប់មិនបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចឱ្យ ឬ ផ្ទុយពីច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ។
ឧទាហរណ៍ : ចេញលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមហ៊ុនមួយចូលទៅក្នុងដែនព្រៃបំប្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ដើម្បីដឹកយកដី ខ្សាច់ ថ្ម រឺ ដែលច្បាប់មិនបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចឱ្យ ។ បញ្ជាឱ្យសមត្ថកិច្ចរដ្ឋបាលព្រៃឈើដោះលែងវត្ថុតាងបទល្មើសព្រៃឈើ ។

♦ ផ្តល់ការអនុញ្ញាតដោយប្រយោល :

ជាការផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យជនល្មើស មិនចូលរួមសហការជាមួយមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមានសមត្ថកិច្ច ប្រើឈ្មោះ សិទ្ធិអំណាច ឋានន្តរសក្តិ មុខងារ តួនាទី ជាខ្នងបង្អែកឱ្យជនល្មើស ។

♦ ធ្វើការគំរាមកំហែងដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឬ រាំងស្ទះដល់ការបំពេញភារកិច្ច និង កិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់មន្ត្រី រដ្ឋបាលព្រៃឈើ :

ជាការគំរាម សម្តែងបំបាក់ស្មារតី ឬ រារាំង ដោយប្រើប្រាស់អំណាចរបស់ខ្លួនដើម្បីការពារការប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ របស់ជនល្មើស ។

ឧទាហរណ៍ទី ១ : អភិបាលខេត្តមួយរូបបានបញ្ជាឱ្យសមត្ថកិច្ចរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានចុះចាត់វិធានការតាម ច្បាប់លើក្រុមហ៊ុនមួយដែលបានឈូសឆាយដីព្រៃដោយខុសច្បាប់ ត្រូវតែដកកំលាំងរបស់ខ្លួនជាបន្ទាន់ចេញពីទីតាំងឈូស ឆាយដីព្រៃនោះ បើពុំនោះទេគាត់នឹងប្រើប្រាស់កំលាំងរបស់គាត់ដើម្បីចាប់ខ្លួនមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើវិញ ។

ឧទាហរណ៍ទី ២ : នៅពេលដែលសមត្ថកិច្ចរដ្ឋបាលព្រៃឈើស្នើសុំកិច្ចសហការ និង កំលាំងប្រដាប់អាវុធស្រុក ចុះអនុវត្តការរុះរើរបង និង ខ្ទម ដែលជនល្មើសបានកាប់បំផ្លាញព្រៃដាំដើម្បីបំប្រែយកដីធ្វើកម្មសិទ្ធិ លោកអភិបាលស្រុក

ដែលជាប្រធានគណៈបញ្ជាការឯកភាពស្រុក មិនបានផ្តល់កិច្ចសហការ និង ផ្តល់កំលាំងប្រដាប់អាវុធតាមការស្នើសុំនោះទេ ដោយលើកហេតុផលផ្សេងៗទៅវិញ ។

មាត្រា ១០១.-

ចំពោះសកម្មភាពដូចខាងក្រោម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវចាត់ទុកជាបទល្មើស និង ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ឆ្នាំ ទៅប្រាំ (៥) ឆ្នាំ និង ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីដប់លាន (១០.០០០.០០០) រៀល ទៅមួយរយលាន(១០០.០០០.០០០) រៀល ៖

១- ផ្តល់ការអនុញ្ញាតណាមួយដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

២- ចូលរួមទាំងស្រុង ឬ ដោយផ្នែក និង ដោយផ្ទាល់ ក្នុងសកម្មភាពណាមួយនៃអាជីវកម្មព្រៃឈើដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

៣- អនុគ្រោះចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើណាមួយ ។

៤- ប្រកបរបរអាជីវកម្មណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ ទោះធ្វើជាម្ចាស់ទាំងស្រុងក្តី ជាម្ចាស់ភាគហ៊ុនក្តី ឬធ្វើជានិយោជិក ឬ អ្នកធានាឱ្យអ្នកដទៃក្តី ក្នុងអំឡុងពេលកំពុងកាន់តំណែង ឬ ក្នុងអំឡុងពេលមួយ (១) ឆ្នាំ ក្រោយពីការឈប់កាន់តំណែងដោយប្រការណាក៏ដោយ ។

៥- មិនបានរាយការណ៍ ឬ មិនបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ ដែលបានកើតក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនទាន់ពេលវេលា ។

៦- ធ្វេសប្រហែសដោយចេតនាក្នុងការបំពេញភារកិច្ច ឬ ផ្តល់ព័ត៌មាននូវរបាយការណ៍ក្លែងបន្លំជាលាយលក្សណ៍អក្សរដែលជាមូលហេតុបង្កឱ្យកើតមានបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ ។

ដើម្បីឱ្យមានសមភាព និង សម្ភារភាពក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើក៏បានកំណត់ទោសទណ្ឌដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានប្រព្រឹត្តខុសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ មិនអាចយកមាត្រាណាផ្សេងក្រៅពីមាត្រានេះក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ មកផ្តន្ទាទោសចំពោះមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានអនុវត្តខុសបានទេ ។ ប៉ុន្តែ ការផ្តន្ទាទោសណាមួយចំពោះមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវពិចារណាផងដែរអំពីហេតុផល និង ទំហំនៃការប្រព្រឹត្ត ដោយសារមាត្រានេះ មានន័យទូលាយពេក ពុំបានលំអិតអំពីសកម្មភាពណាខ្លះ និង ការប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកិរិយាដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

♦ ផ្តល់ការអនុញ្ញាតណាមួយដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ៖

ក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើបានកំណត់អំពីសិទ្ធិអំណាចរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ដូចនេះការអនុញ្ញាតណាមួយដែលច្បាប់មិនបានផ្តល់អំណាចឱ្យឬការអនុញ្ញាតណាមួយដែលខុសច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើនោះត្រូវទទួលទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។

♦ អនុគ្រោះចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើណាមួយ ៖

ចំណុចនេះមានន័យទូលំទូលាយពេក មិនបានចែងលំអិតថាតើការអនុគ្រោះចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើក្នុងកិរិយាដែលមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវទទួលទោសតាមមាត្រានេះ ។ ដូចនេះគួរពិចារណាលើទំហំបទល្មើសព្រៃឈើដែលមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានអនុគ្រោះ ។

ឧទាហរណ៍ : មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានជួបប្រទះរទេះគោដឹកឈើចំនួន ០៣ គ្រឿង មានម្ចាស់ចំនួន ០៣នាក់) ដឹកឈើមូលប្រមាណ ០២^៧ ៥០០ ក្នុងមួយគ្រឿង ចេញពីព្រៃបំប្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ពួកគាត់ទាំងបីនាក់មិនមែនរស់នៅក្បែរ តំបន់ព្រៃទេ ។ ដោយសារការអង្វរក និង ពិនិត្យឃើញថា ពួកគាត់មានភាពក្រីក្រ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើក៏បានអនុញ្ញាតឱ្យ ពួកគាត់ដឹកឈើនោះចេញទៅ ។ តើកំហុសនេះអាចយកមាត្រានេះមកដាក់ទោសមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែរឬទេ?

- **ប្រកបរបរអាជីវកម្មណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ ទោះធ្វើជាម្ចាស់ទាំងស្រុងក្តី ជាម្ចាស់ភាគហ៊ុនក្តី ឬ ធ្វើជា និយោជិត ឬ អ្នកធានាឱ្យអ្នកដទៃក្តី ក្នុងអំឡុងពេលកំពុងកាន់តំណែង ឬ ក្នុងអំឡុងពេលមួយ (១) ឆ្នាំ ក្រោយពីការ ឈប់កាន់តំណែងដោយប្រការណាក៏ដោយ :**

ក្នុងចំណុចនេះមានន័យថា មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើគ្រប់រូបដែលកំពុងបំរើការងាររដ្ឋ ឬ ក៏បានឈប់ធ្វើការរដ្ឋ ឬ ត្រូវបានបញ្ឈប់ពីការងាររដ្ឋរយៈពេលមួយឆ្នាំមិនអាចទៅប្រកបរបររកស៊ីណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើទេ ទោះ បីធ្វើជាម្ចាស់ ឬ ចូលភាគហ៊ុនជាមួយគេ ឬ ធ្វើជាកម្មករ បុគ្គលិកនៃព្រៃសម្បទាន ព្រៃគុបក្រៅព្រៃសម្បទាន រោងចក្រ- សហគ្រាសអារឈើ ដេប៉ូទិញ-លក់ផល អនុផលព្រៃឈើ រោងសិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ឬ ក្រុមហ៊ុនរកស៊ី ឈើគ្រប់ប្រភេទបានទេ ហើយក៏មិនអាចទៅធានាឱ្យអ្នកផ្សេងក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មទាក់ទងនឹងវិស័យព្រៃឈើបានដែរ ។ ប៉ុន្តែមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើគ្រប់រូប ក្រោយពីបានឈប់ ឬ ត្រូវបានបញ្ឈប់ពីការងាររដ្ឋរយៈពេលមួយឆ្នាំ អាចទៅប្រកប របរអាជីវកម្មណាក៏បានពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ ហើយក្នុងករណីបានប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ ត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ស្តីពី ព្រៃឈើលើកលែងតែមាត្រា ១០១ នេះ (មាត្រា ១០១ នេះ អាចយកមកអនុវត្តបានចំពោះមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែល បានប្រព្រឹត្តខុសប៉ុណ្ណោះ) ។

- **មិនបានរាយការណ៍ ឬ មិនបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងចំពោះបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ ដែលបានកើតក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ច របស់ខ្លួនទាន់ពេលវេលា :**

ក្នុងចំណុចនេះមានន័យថា មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើគ្រប់រូបដែលមិនបានរាយការណ៍ជូនថ្នាក់លើរបស់ខ្លួន ដើម្បីជ្រាប និង ជួយមានវិធានការ ឬ ក៏ពុំបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការចំពោះសកម្មភាពបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១ (ដូចមាន ចែងក្នុងមាត្រា ៩៧ នៃច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ) ដែលបានកើតមានក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយធ្វើមិនដឹងមិនឮ មិនឃើញ បទល្មើស ឬ បណ្តេតបណ្តោយឱ្យបទល្មើសព្រៃឈើនោះរីករាលដាលកាន់តែធំ ឬ ទុកឱ្យបទល្មើសព្រៃឈើនោះបានកន្លង ផុតពីសំណាញ់ច្បាប់ ។

ឧទាហរណ៍ ១ : មានការកាប់រានដីព្រៃធ្វើជាកម្មសិទ្ធិដោយខុសច្បាប់នៅតំបន់ព្រៃបំប្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងដែន សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន បែរជាមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើនោះមិនបានចាត់វិធានការចុះពិនិត្យស្រាវជ្រាវរកជនល្មើស និង ចងក្រងសំណុំរឿងបទល្មើសទៅតុលាការ ដោយទុកឱ្យបទល្មើសនេះកើតឡើងរាប់ខែទើបចាត់វិធានការតាមនីតិវិធី ។

ឧទាហរណ៍ ២ : មានមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើម្នាក់បានចូលរកវត្តមានបទល្មើសព្រៃឈើ (ឈើអារ) ដែលមន្ត្រី រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានធ្វើការប្រមូលទុកពីការសន្និដ្ឋានដោយខុសច្បាប់ទៅលក់ដើម្បីយកប្រាក់ជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ហើយ នាយសង្កាត់រដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលគ្រប់គ្រងមន្ត្រីនោះ មិនបានចាត់ការប្តឹងមន្ត្រីនោះទៅតុលាការ ។

- **ធ្វេសប្រហែសដោយចេតនាក្នុងការបំពេញភារកិច្ច ឬ ផ្តល់ព័ត៌មាននូវរបាយការណ៍ក្នុងបន្ទប់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលជាមូលហេតុបង្កឱ្យកើតមានបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ :**

- ការធ្វេសប្រហែសដោយចេតនាក្នុងការបំពេញភារកិច្ច ដែលជាមូលហេតុបង្កឱ្យកើតមានបទល្មើសព្រៃឈើ ថ្នាក់ទី១ : មានន័យថា មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានដឹង ឬ បានឮ ឬបានទទួលព័ត៌មានថានឹងមានសកម្មភាព

បទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១កើតឡើងក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើនោះមិនបានចាត់
វិធានការទប់ស្កាត់និងបង្កាបបទល្មើសព្រៃឈើនោះទេនាំឱ្យបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១នោះបានកើតឡើង ។

ឧទាហរណ៍ ១ : មានប្រជាពលរដ្ឋម្នាក់បានមករាយការណ៍ជូនសមត្ថកិច្ចរដ្ឋបាលព្រៃឈើថា មាន
ជនមួយក្រុមមានផែនការបាញ់សត្វដំរី នៅក្នុងព្រៃដែលប្រជាពលរដ្ឋធ្លាប់បានឃើញនៅខាងក្រោយភូមិ ។
បន្ទាប់ពីបានទទួលព័ត៌មាននោះមក មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមិនបានចាត់វិធានការស្រាវជ្រាវរកជនដែលប៉ុន
ប៉ងដើម្បីធ្វើការអប់រំណែនាំឱ្យបញ្ឈប់ផែនការបាញ់សត្វដំរីនោះទេ ហើយក៏មិនបានរាយការណ៍ជូនអាជ្ញា
ធរមូលដ្ឋាន ឬ អង្គការអភិរក្សសត្វព្រៃ ដើម្បីជួយសហការទប់ស្កាត់ដែរ ។ ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក សត្វដំរីព្រៃ
មួយក្បាលត្រូវបានជនល្មើសបាញ់សម្លាប់ដើម្បីយកក្អក ។ ការបាញ់សត្វដំរី (ស្ថិតក្នុងក្រុមប្រភេទសត្វ
ជិតផុតពូជ) ជាបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១ ។

ឧទាហរណ៍ ២ : មានព័ត៌មានពីលោកប្រធានភូមិម្នាក់ថា មានជនមួយក្រុមមានបំណងនឹងចូល
ទៅកាប់រានដីព្រៃរបស់រដ្ឋយកដីធ្វើកម្មសិទ្ធិ ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលព័ត៌មាននោះមក មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
មិនបានចាត់វិធានការណាមួយដើម្បីធ្វើការទប់ស្កាត់ក្រុមជនដែលប៉ុនប៉ងចូលទៅកាប់រានដីព្រៃនោះទេ នាំ
ឱ្យបទល្មើសកាប់រានដីព្រៃនោះបានកើតមានឡើងក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ។ ការកាប់រានដីព្រៃ
ជាបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ។

- ផ្តល់ព័ត៌មាននូវរបាយការណ៍ក្លែងបន្លំជាលាយលក្សណ៍អក្សរ ដែលជាមូលហេតុបង្កឱ្យកើតមានបទល្មើស

ព្រៃឈើថ្នាក់ទី ១ : មានន័យថា មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានឃើញ ឬ បានជួបប្រទះបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់
ទី១កើតមានឡើងក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើនោះបានរាយការណ៍ជាលាយ
លក្សណ៍ អក្សរមកថ្នាក់លើរបស់ខ្លួនថា មិនមានបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១ទេ ។

ឧទាហរណ៍ ១ : នៅពេលចុះពិនិត្យស្រាវជ្រាវករណីបទល្មើសឈូសឆាយដីព្រៃ ដើម្បីហុំព័ទ្ធយកដី
ជាកម្មសិទ្ធិនៅទីតាំងមួយ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានរកឃើញថា ដីព្រៃដែលបានឈូសឆាយនោះស្ថិតនៅ
ក្នុងផែនទីគំរូបដីព្រៃឆ្នាំ ២០០២ ។ ដោយមានការត្រូវរូវវាជាមួយជនល្មើស មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែល
បានចុះទៅពិនិត្យ បានធ្វើរបាយការណ៍ជូនថ្នាក់លើរបស់ខ្លួនថា ដីដែលគេបានឈូសឆាយនោះមិនស្ថិតនៅ
ក្នុងផែនទីគំរូបព្រៃឆ្នាំ ២០០២ ទេ ។ ការឈូសឆាយដីព្រៃដោយខុសច្បាប់ជាបទល្មើសព្រៃឈើថ្នាក់ទី១ ។

ឧទាហរណ៍ ២ : នៅពេលចុះពិនិត្យស្រាវជ្រាវករណីបាត់វត្តតាងបទល្មើសព្រៃឈើ (ឈើអារ)
ដែលបានដកហូតពីជនល្មើស ហើយរក្សាទុកនៅផ្នែករដ្ឋបាលព្រៃឈើ មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើថ្នាក់កណ្តាល
បានរកឃើញថា មានមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើម្នាក់ឈ្មោះ ក បានដឹកយកទៅលក់ ។ ដោយមានការត្រូវរូវវា
មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើដែលបានចុះទៅពិនិត្យស្រាវជ្រាវ បានធ្វើរបាយការណ៍ជូនថ្នាក់លើរបស់ខ្លួនថា រកមិន
ឃើញមូលហេតុនៃការបាត់វត្តតាងទេ ។ ការលួចលក់វត្តតាងបទល្មើសព្រៃឈើជាបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ។

